

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић, Славица Јовановић,
- сви оптужени и
- браниоци адвокати: Звонимир Здравковић бранилац опт. Љубана Деветака, Бранкица Мајкић бранилац опт. Милана Девчића, Градимир Налић бранилац опт. Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт. Жељка Крњајића, Јасмина Живић бранилац опт. Дарка Перића, Бранко Лукић бранилац опт. Радована Влајковића који ће бранити и опт. Миодрага Димитријевића, Бранко Димић бранилац опт. Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт. Јована Димитријевића, а браниће и опт. Александра Николајидиса, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановићи бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 53 минута.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, извињавам се што се овако обраћам али ја више не знам коме да се обратим. Од кад је почело ово суђење у овом периоду, сад од 22., ја апсолутно не могу да чујем са овим средствима која су покварена. Неколико пута наводно ми се мењало и тражено је да ја мењам места тамо у ономе што сам ја покушао и то не ради госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, дајте да проверимо сад да Вам замене са неким.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Они се љуте кад им ја вратим, ово нека ко хоће провери ја не бежим од тога, нека провери ако мисле да ја лажем или било шта радим. Да ли чују, једноставно не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте да видимо сад да се замене те слушалице да човек чује позади или да се премести на неко место где се боље, макар да уђе у судницу ако не чује. Молим? Чује се. Да ли чујете сад? Нека уђе у судницу онда, ако се у судници чује, ево нека седне овде. Ако су тамо неке сметње нека уђе онда у судницу има слободних места ту овде поред неког адвоката нека седне. Ослободите ту столицу па ћемо да видимо, ту претпостављам да би морало да се чује у судници. Можда се доле губи звук, да ли се овде чује? Видите овде, да ли чујете сад ту? Шушти? Сад ће да донесу неке слушалице да чујете јасно. Ево сад да ли се чује? Да ли ме чујете сад? Одлично. Мирослав Плавшић?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Јесу Ваши лични подаци од оца Животе, по занимању сте радник, адреса Ваљево, Владимира Назора 13, рођени у место Драгодол, Осечина, 1959. годиште?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 07.09.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидис?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Плавшићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној матерјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да седнете ако има ту столица и да тај микрофон спустите.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе су догађања у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, напад на Ловас, противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања, убиства цивилног становништва и задњи део оптужнице догађаји страдања цивила на минском пољу. Ви сте давали исказ у истрази 07.09.2007. године, из тога се види да сте у том периоду били тамо. Испричаћете суду све што је Вама познато у вези тога, којим сте Ви формацијама припадали, где сте били, све што знате у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па дошли смо из Чаковаца, пребачени смо једно вече око четири сата после подне смо кренули из Чаковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, ја мислим да Вас оптужени не чују и тај микрофон мало приближите.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Једно вече из Чаковаца смо кренули око четири сата поподне камионима смо превезени у село Ловас. Тамо смо по доласку, шта знам, нисмо имали никаква посебна задужења, ту смо се сместили у школску зграду, на спрату школска

зграда је била. То вече нисмо имали неких посебних задужења, моја два војника су била на улазу, степениште на улазу у школску зграду, то је било то прво вече. После да ли смо, сутрадан смо имали постројавање, шта ја знам, испред школске зграде, онда смо прешли, после извесног времена смо отишли пред неку другу зграду, ја мислим задруга како они зову то, као пољопривредна нека просторија, зграда, не знам, има двориште. Ту смо били пар минута, не знам, можда неких пола сата испред те оgrade, испред те зграде и онда су касније почели да излазе неки војници који нису били у нашем саставу јединице и цивили такође. Шта знам, онда су изведени испред на пут испред те задруге, онда је се кренуло. Један је од тих из те јединице што нису нама припадали повео њих испред тамо путем и рекао нама да се прикључимо за њима. Тако смо ишли, не знам, неких можда не могу тачно да одредим колико је било, овај, раздаљина, почели су инциденти неки, шта знам, они су, један од тих је скренуо са пута из те јединице што није припадала нама скренуо је са пута и бацио бомбу на једну кућу, сачекао да ми мало прођемо напред. Касније је још горе изнад можда неких опет једно петсто метара један од цивила је убијен уз пут, изашао је из строја и шта ја знам стао. Ми смо после прилазили онда је један од ових пришао њему и повукао га за руку да се врати у строј. Он је одбио, шта ја знам, ту су се они мало погурали, он је одбио да се врати у строј, рекао је, шта ја знам, «не могу даље, убите ме» тако нешто у том смислу. И онда је један тај што га је и повукао ту да уђе у строј померио га тамо у страну неких пет-шест метара, шта ја знам, у канал неки и ту га је, овај, убио. Онда смо наставили даље, опет не могу да проценим колико смо то путовали укупно колика је раздаљина. Кад смо горе пришли, не знам, био је пут неки, да ли попречни, да ли, не знам ни ја, онда су, овај је један, тај што је водио то напред тај да ли им је командир или шта је не знам, он је, нешто је гледао ту по путу, шта ја знам, и онда је наредио, показивао је рукама, ја сам видео овамо сам био негде при крају те колоне, показивао је рукама тим цивилима да скрену тамо детелина, после сам видео да је то била детелина кад смо и ми скренули. Скренули су и видео сам да се распоређују, овај, како се зове, у врсту преко ти цивили и да крећу тако по тој детелини. Онда смо, иза њих су били ови из те јединице, тај исто неки високи је био он је то њима тако распоредио, нама је рекао да се одвојимо неких шта ја знам, можда до осамдесет, до сто метара иза њих, исто тако да смо ишли и ми у врсти. И дошло је једног момента до експлозије. Ја

сам прво видео сам само прашину кад сам чуо тај пуцањ, овај експлозију. Видео сам прашину, земљу да се подигла и онда је, ја сам помислио да то нас неко гађа, откуд знам, нисам. Онда почела је пуцњава, како је то почело кад је као пукла та бомба, шта је пукло, минобацач, не знам, онда смо, то је почела пуцњава, ту смо где се ко нашао тако смо залегли, не знам, пуцњава је трајала неких можда, не знам, не могу да проценим тачно, можда неких пет минута, можда мање, не знам, мислим то су тренуци неки где не може да се нешто процени колико траје то. Затим је, после тога је, не знам, један је тај што је командовао, тај високи, он је питао кад је то стала пуцњава и ми смо мало пришли, овај, тамо ближе, онда је тај питао ко је рањен да подигне руку од тих, не, ко није рањен да подигне руку и онда су неки ту, шта ја знам, колико је њих подигло руку и онда је овај, један у СМБ униформи је био, шта ја знам, он је са пута рекао њима, наређивао да гледају те мине, шта ја знам, пита каква је мина кад они дођу до мине, они су то претраживали тај терен цивили. И он пита са пута каква је мина, овај њему објашњава отуда из детелине, не знам, има жицу, има ово, оно, не разумем то, и онда каже им како да изваде и они су то износили те мине и стављали на пут горе, на пут поред детелине, не знам, тамо једну поред друге како су вадиле. Не знам колико је то потрајало, можда неких пола сата, можда то док су се те мине вадиле и не знам, мислим да је и не сећам се тачно, али чини ми се да је једна активирана у току вађења да је један од њих нагазио, поново, не знам, тако ми се чини, знам да је једна или две пукле, тако, мислим у току вађења. После тога смо се ми вратили и ти рањеници што су били, не знам како су они се вратили, не сећам се тачно. Ми смо се вратили поново у школску зграду, војска, ми из Ваљева. Онда сам ја, мој вод је добио, не знам, задужење да обезбеђујемо неку кућу на крају села горе, амбуланта нека била, шта ја знам, ту сам дошао по подне, пред вече, не знам и ноћио сам ту ноћ ту са неких мојих можда осам, девет људи, десет, не знам тачан број колико их је било из мог вода. Онда смо, сутрадан сам се вратио можда око десет сати дошла је нека смена, не знам ко је, није била војска из наше ваљевске јединице и то вече смо се, ја мислим тај дан смо се вратили за Ваљево после те ноћи што сам провео горе у амбуланти и ту су, кад сам дошао горе у амбуланту видео сам да има, шта ја знам, било је рањених цивила, не знам колико можда десетак, не знам, тако по некој слободној процени. То је сад тако у суштини сад ако, после смо се сутрадан кад сам се

вратио враћени смо за Ваљево мислим предвече, не знам тачно које је време било отишли смо у Шид па смо после из Шида аутобусима враћени за Ваљево, а до Шида смо са камионима чини ми се враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам господине Плавшићу, којим формацијама сте Ви припадали и шта сте Ви били?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја сам био командир Трећег вода у Противдиверзантској чети у резервном саставу. Јединица резервног састава противдиверзантске чете и командир Трећег вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је Вама био непосредно надређени?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па изнад мене су били по чиновима Јосиповић, Влајковић и Дарко Перић, мислим старији официри како се зове, и био је водник један исто командир Другог вода али он, ми смо, нас двојица смо као исти чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам ко Вам је био надређени, ко је Вама издавао наређења?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па главни командир је био Дарко Перић за целу јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За целу јединицу, то мислите на цео одред?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па да, на комплетну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте командир вода у саставу неке чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Само за нашу јединицу командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам ко је Вама био непосредно надређени?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па после иза њега је био Влајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама издавао наређења? Ви сте командир вода и ко Вама издаје наређење?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па кад смо имали на неком састанку онда Дарко прича то шта се договарамо, после Влајковић издаје даље командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад нисте на састанку, кад није Дарко Перић ту, ко Вама издаје наређење?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не издаје нико, ми смо били распоређени, лупам, где смо, ако држимо једно село ако је мој вод распоређен у један део села онда сам ја ту командир у том делу села и онда немамо, имамо радио станице смо имали у случају неких потреба да се чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је командир чете Радован Влајковић Ваш непосредно надређени?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па јесте, он ми је командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас то питам, а Ви стално нешто причате нешто, ко је Вама непосредно надређени, једноставно питање.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па добро Влајковић, ја сам мислио да сте ме питали ко је главни командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам врло јасно поставила питање ко је Вама непосредно надређени и ко Вам издаје наређења, а реците ми каква наређења је Вама издавао Влајковић и на који начин? Од кад сте пошли из Ваљева, па Чаковац итд.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па у Чаковцу има само нам је издавао наређења како да поставимо заседу, лупам, ако идемо у заседу колико иде људи, ако је бункер да се заштитимо добро, да имало је и песка ту да се заштити бункер, водили смо по пет, шест људи је било у тим заседама, то су била наређења, ништа нам није наређивао, значи обезбеђујемо село, чувамо стражу, ништа друго, ако нас неко нападне да се бранимо, а ноћу, ми смо добили информацију кад смо дошли у Товарник да од шест сати увече до шест сати ујутру нема кретања никаквог, значи није било смене страже или патроле, овај, заседе, него се постави то пре шест сати увече и буде се до ујутру и ујутру кад сване онда се мења други људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је био надређени Дарку Перићу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то, Дарко је био нама главни командир, а изнад њега ко је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте дошли у Ловас, кад крећете у Ловас шта је вама речено због чега ви то тамо идете, шта ћете сад тамо да радите, каква је ситуација у селу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја сам то сазнао ујутру кад смо постројени да се иде у неки претрес винограда, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам из Чаковца кад крећете за Ловас од кога сазнајете да идете, зашто идете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То нам је Дарко Перић рекао да се преместамо то вече да се припремимо за полазак и да идемо у

Ловас, сад не знам да ли се сећам ја тачно да ли је рекао Ловас, углавном знам да смо пошли у Ловас, е сад због чега то, шта знам ја то се, команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одржао Дарко Перић неки састанак па вама командирима водова пренео то или на који начин то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам да ли је био на састанку углавном нам је рекао то вече кад је требало да се пође да се припремимо за полазак и да мењамо место, а да ли је био пре тога са ким на састанку то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је речено, шта ћете сад у Ловасу да радите, који је ваш задатак кад дођете у село?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није нам речено ништа, ја сам мислио идемо за шта смо били и у Чаковцу, вероватно на обезбеђење села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад стижете у Ловас, шта вама ваш непосредно надређени Радован Влајковић каже?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па рекао нам је да се распоредимо у школску зграду, ту имале су учионице празне неке, мој вод је био у једној учионици, онда други вод у другој, шта ја знам, ту смо се разместили и ја сам добио задужење да двојицу војника одредим што ће бити на улазу унутра у школи на степеништу на стражи увече кад је почео мрак, а ми смо дошли малтене пред сам мрак тамо и онда су ту моја два војника била из мог вода, остало нисмо имали задужења ту ноћ ништа, горе смо мало седели, после спавали ко је био уморан, ко није. До душе нисмо ни спавали много, тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је те вечери био неки састанак командира водова са Дарком Перићем?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја се не сећам тог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командантом одреда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се не сећам тог састанка јер су ме, питали су ме и овде кад сам био на састанку, овај, на саслушању тога се не сећам стварно, ми смо имали у Чаковцима неких састанака па можда сам помешао то, али баш то вече се не сећам да сам био на састанку, не сећам се уопште детаља никаквих да је нешто о томе вођена дискусија и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то вече нешто речено ако није био састанак сутра ћемо радити то и то, имамо неку акцију или ћемо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не, ја сам ујутру сазнао то, ја сам ујутру сазнао кад смо постројени да се иде, јер ту ноћ је било мало неке пуцњаве, шта ја знам, и тако, не знам ја сам био тамо у

учионици са мојим војницима из мог вода, осим ове двојице што су били на улазу, тако да изашао сам оно до степеништа ту пошто је то пукло, чуо се пуцањ зато што сам знао да су то моја двојица војника и изашао сам ту, међутим то нисмо излазили напоље ништа, тамо су изашли су ови из ове јединице што су били с нама ту двојица, не знам, тројица колико их је изашло, у другим униформама изашли су напоље тамо и пуцали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то причате у току јутра, ноћи?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не, ту ноћ кад смо дошли, кад је пукао метак доле на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, задржимо се сад на јутру, шта се ту дешава ујутру ко позива да ви идете не постројавање, ко то позива да ви идете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па Дарко Перић је постројио војску ујутро испред школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми на који начин, да ли то он долази код сваког у спаваону па вас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не посебно, били смо ту малтене у тој згради имали смо доручак ту, ја мислим, не знам, не сећам се тачно, углавном изашли смо напоље на постројавање и Дарко Перић нас је ту постројио, био је ту с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Дарко Перић иначе врши постројавања ваше чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па врши некад кад је ту, није увек, ако је ту некад он, некад Влајковић, зависи како се они договоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вашим војницима, Ви сте командир вода, ко је ваше војнике позвао да ту изађу на постројавање?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ту смо ми били већ сви малтене на улазу, то је велика зграда, има хол доле, сад да ли смо били на доручку у сали, да ли смо, не знам, у суштини смо били ту заједно и остали водови и онда, кад се командује постројавање онда се иде у строј сви, значи ако командује један немамо ми потребе да командујемо командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је Дарко рекао на том постројавању, је ли нешто саопштио?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па повео нас је тамо до те задруге и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, шта је речено на томе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па рекао нам је ту да се иде, ја сам тад и сазнао да се иде у тај претрес винограда и да се иде у неку

акцију. Ја сам то схватио као, нисам ни знао за те цивиле, схватио сам то као не знам, акција да ми нешто претресамо, да ли има неки бункери, неке заседе, откуд знам, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рече ли још нешто сем тога да идете у претрес винограда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не сећам се то ништа. Не сећам нисмо о томе дискутовали, никако друго, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само претрес винограда и ништа више није?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао нешто шта ће се дешавати, који је циљ те акције, ко је то њему наредио или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није то ништа помињано, то само тај претрес винограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта са тог постројавања Ви директно полазите?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не, ми смо стајали ишли смо до задруге и ту смо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците ми то постројавање је ту било и шта сад, Ви одмах идете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па идемо доле према задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вршен неки одабир војника, ко ће да иде, ко ће да остане?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па није, остао је други вод. Они су остали да обезбеђују школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио да други вод остане да обезбеђује?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Стојковић је командир Другог вода, а ко је њему рекао то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико ваш вод има војника?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда 20-так тако, неки су позвани пред сам полазак из Ваљева, неки људи које нисам ја ни познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви Ваши војници кренули?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, ја мислим да су сви, двојица су отишла пре на дан пустио их је Дарко Перић, имали су неко не знам да ли неко весеље, да ли нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад идете то постојавање испред школе и кад крећете тамо, јесу они сви кренули?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим да су моји сви који су са мном били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас је укупно било?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: У мом воду или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете 20, мислим на целу чету, колико је било војника који су кренули?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда неких 40 војника не знам, зато што је, ако је тај вод је други остао, значи отприлике један вод 20 људи, 21,22 зависи како је који вод имао, око 40 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких питања, каква је то акција какав претрес, где идемо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта знам, не сећам се тога баш у детаље да ли је неко нешто, ми смо ту остали и чекали испред те задруге на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало зато што сте и даље испред школе, јел Ви се враћате нешто у школу да узмете неку опрему, наоружање, нешто, или идете право?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ми смо понели, на постројавање се носило наоружање, ми смо већ понели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте опремљени сте ту већ били?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па понели пушке и шта знам муницију, нисмо носили, имали смо ми ту опреме овако неких ћебади и подметача где смо спавали и, то је остало, неко је носио, не знам углавном пушке су биле и то се ишло на постројавање и пушка се увек носила уза себе јер то је рат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само Вам Дарко рекао идемо у претрес винограда и ништа више?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да, ништа ја више нисам знао, ништа у детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Влајковића где ћемо то, шта, какав претрес?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам ништа питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се даље дешава?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Кад, кад смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето вас испред школе тако опремљени, све, крећете и?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ту смо чекали неких 15-20 минута и онда су почели да излазе, отворена је капија и почели су да излазе

једно двојица људи од тих, другачија је униформа била него наша. Један је био висок ћелав онако крупан човек и иза њих цивили су били ја мислим чини ми се у две колоне и они тако распоређени. Изашли су и како су излазили тако су кренули путем и овај нам је, тај високи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, како су изгледали ти цивили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па имали су неких повреда овако, подлива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било крвавих људи да су нешто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам баш у детаље, да ли је било крвавих, али имало је, видело се на неким да су имали плаво испод ока и шта ја знам, били су уплашени, били су тако су деловали, знаш, ћутали су нико ништа не спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви питали некога, јесте питали вашег командира чете шта је ово, који су ово људи, где ће?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали Дарка Перића?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми зашто нисте питали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта знам, војска, не знам како да се изразим, ми смо слушали наредбе, нисмо постављали нека питања директно без потребе, шта ја знам, нисам тог момента осетио потребу ни, не знам, нико није, нисам приметио, можда је неко и питао али ја нисам лично питао никога и нисам приметио да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви командујете водом од 20 људи, морате тим људима да објасните где ми то сад идемо, иду неки људи повређени и то цивили, и шта, мислим, а Ви никог не питате нити сте чули ни ујутру, ни претходног дана, ништа не знате и сад ту сте?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам, рекли смо, значи идемо у ту акцију и ја мислим да није имало потребе више постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: А нисам знао због чега се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били испред те задруге, да ли је неки део ваше чете улазио унутра?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то, нисам приметио. Не знам сигурно то, шта ја знам, не сећам се тога. Знам да ја нисам улазио и ови из мог вода. Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Вама познато да је неко из Ваше чете учествовао у затварању тих цивила?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми даље испред те задруге, шта се ту дешава, ко те цивиле постројава?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па извео их је овај један, тај ћелави, високи, не знам како се звао. Извео их је, он је ишао први и још један за њим, поред њега и откуд знам и онда су ишли, излазили ови цивили, они су већ били у две колоне, тако су излазили двојица по двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тај ћелави, шта је то цивил, униформисано лице?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој формацији припада?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја, ја сам чуо да је то јединица «Душан Силни», а да ли је припадао њима да ли није то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви чули да је то јединица «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам, неко је рекао ујутру, не знам, можда Дарко, нисам сигуран сто посто баш да ли је неко други, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Дарко рекао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам тачно ко је рекао, али сам чуо да се помиње јединица «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу се помиње јединица «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па као да ћемо са њима ићи у акцију, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Вама рекао конкретно, Ваш командир чете, ко, ко вам је то рекао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам тачно ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам то рекао Влајковић, је ли Вам рекао Дарко, ко?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, нисам сигуран, шта знам одавно је то и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се не сећате, добро. Шта се даље дешава, ти цивили у две колоне, где сте Ви и Ваши војници из Вашег вода, из Ваше чете, где се ви ту распоређујете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ми смо кренули иза њих кад су они прикључили се колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, опишите ми иза њих, са њихових страна, где се ви ту негде постројавете и ви до тих цивила, како?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па позади, позади тих цивила, ишли смо и ми исто у две врсте, два колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како позади тих цивила, иза њих значи?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Иза њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две колоне цивила и идете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Можда је неко био, можда доле испод јер мој вод је као Трећи вод био позади, тако, ја сам био малтенте на самом зачељу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ви, је ли се, и ви стајете у исте те колоне са цивилима или како, објасните ми, или стајете са леве и са десне стране те две колоне цивила?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, за њима идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: За њима идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза њих?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја, придружујемо се тако нам је овај рекао, каже ајте придружите се и ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми објасните ко вам је то тако рекао да се постројите?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо то кренули малтене, то је већ како смо стигли ту, то сад више није ту ни постојао строј, стајали смо онако као група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ту испред те задруге, ко вас ту постројава, вас и ваше војнике из ваше чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па кренули смо овако фронтално како смо стајали, већ је се строј био растурио док смо чекали тих неких 20 минута, пола сата, не знам, онда смо кренули за њима тако двојица по двојица, како смо стајали, можда је помешано било, није било оно постројавање по водовима директно да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте ви то тако кренули, ко вам је то, је ли то неко издао наређење?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па тако смо кренули јер смо знали да ћемо да се спајамо са јединицом «Душаном Силним», не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте да се спајате са јединицом «Душан Силни», ко Вам је то рекао да се спајате са јединицом «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам тачно, сад не могу да се сетим то у детаље ко нам је рекао, неко је помињао «Душан Силни», не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин то да се спајате са њима, шта?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Као то да ћемо ићи у неку акцију, као они су ту не знам да ли су они били виши од нас, не знам због чега, углавном познају терен валда, ми нисмо ни знали где идемо, нисмо знали пут, нисмо знали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви питате вашег командира чете Влајковића, шта ће то бити, на који начин, шта ћемо радити ми, шта «Душан Силни», шта са овим цивилима?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ништа питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта знам зашто, нисам. Нисам то никад, не знам, није ми пало на памет да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то стално тако са цивилима ишли у неке акције па сад нема потребе да се пита?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисмо, шта ја знам, ја сам први пут онда био командир вода, нисам био пре тога на војним вежбама, него сам имао једну вежбу као обука командира водова и после сам, то ми је прва вежба била, прво учешће да будем командир вода, нисам пре тога имао никакво искуство па да би нешто ја питао, онако сам се, осећао сам се као обичан војник и нисам ни правио разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али видите ту неки повређени људи, притом цивили и сада они полазе негде, Ви идете за њима?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја то, откуд знам, нисам ни знао ко су они ни зашто ће служити они и зашто иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тим је пре био разлог да питате зашто ће сада ови цивили, нама је речено да идемо у претрес винограда неког тамо, е сад цивили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам питао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви кажете, ви сте се сами ту поређали, није вам нико ништа наредио како да се ређате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И креће та поворка, колико је то било дугачко?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па, та колона можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих цивила, колико вас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за вас сте рекли, него цивила?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: По некој слободној процени можда 40 цивила, можда мало више не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи за које Ви сте чули да су из јединице «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па њих је било можда 15-так тако, не знам тачно, они су неки су били на средини колоне, неки су ишли поред нас овамо на крају, неки су били напред, нисам тачно могао избројати колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су они имали униформе, а какве ви?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па они су имали већином комбинезоне маскирне оне, али нека светлија боја, шушкаве онако, нису били као наша униформа, онда не знам да ли је имало, нису били углавном баш оно исто обучени, мало су се ти комбинезони разликовали, нису били исти у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна боја, које маскирне боје?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то су ситне боје као не знам нешто мрежасто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам зелена, браон, жута?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па има мало браонкасто тако можда детаља има и жутих, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какве сте ви имали униформе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо имали маскирне, то смо добили кад смо кренули из Ваљева, имали смо пре тога обичне СМБ униформе, а кад смо кренули из Ваљева добили смо сви нове униформе исте маскирне те, која је онда била легална униформа за војску, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје су Ваше униформе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па већином на залено, зелено и мало жуто, тако затворено жуто, зелено, тако, помешано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је са леве и са десне стране тих цивила који су поређани у две колоне, било неких војника, било из ваше чете или од тих људи за које кажете да су «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па није поред њих, из наше чете ми смо били у колони за њима исто, па били су ови, кажем вам малопре да су неки изостајали и позади су до нас, при крају колоне били ти из «Душана Силног».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прво иду две колоне цивила, па две колоне вас иза цивила, постројени сте као и цивили је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових 15 људи где су они? Где су ови?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ови су поред, двојица су напред можда само били, а ови остали тако они су се померали мало горе, мало доле, углавном су са ове стране ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где поред, поред вас, поред цивила, напред, назад, где?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па и поред цивила, напред, назад па су онда кад су бацили ту бомбу онда је један ваљда изостао па се поново вратио тамо поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесу они у неком правилном распореду?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нису били у неком правилном распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви у правилном распореду?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо били тако по двојица у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се даље дешава кад идете тако значи, колико сам ја Вас разумела, ту иде једна непрегледна колона од по двоје, поређани сви и ових 15 за које сте Ви чули да су «Душан Силни» који су свуда ту негде неправилно распоређени, је ли тако било?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то даље дешава, како држите оружје ви и које сте оружје имали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па имали смо аутоматске пушке већином, неки су дужили митраљезе ове новије, новог типа, не знам сад тачне ознаке по војном питању како се зове, имали смо чини ми се снајпере, по два снајпера можда на овај вод, тако нешто не знам тачно. Ми смо држали пушке о рамену, на један каиш оно како се, како смо носили и од како смо дошли, цев окренута низбрдо и ту мислим надокхват руке у случају, тако смо носили од како смо кренули из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, ево оптужени ми показују да се слабије чује. Шта сте имали на главама, јесте ли имали неке капе, шлемове?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја нисам имао ни капу ни шлем. Неко је носио капу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио неко шлем?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, можда је носио, не сећам се. Ја знам за себе да нисам понео ништа, јер шта ја знам нисам, некад заборавим капу, изгубим или ако седнем негде или тако нисам ни носио, ретко сам је стављао уопште на главу због косе, опадала ми коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се у том путу дешава, где се Влајковић налази у том поретку, да ли је он са стране, да ли је у колони, где се он налази?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Кренули смо тако, заједно, како смо били распоређени, после кад смо оформили ту колону, онда смо били сви у колони и Влајковић и сви ови што су, нисам приметио од некога да је од наших да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком поретку иначе кад тако се крећете у колонама, уобичајена ситуација, како се креће Влајковић, је ли он то улази у колоне са вама или се креће ван колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па зависи, некад иде са нама, причамо тако у строју, некад иде ван колоне, некад, нисмо ми то толико ни имали неке потребе да се крећемо у колони и на војним вежбама и овамо, значи чим смо дошли само добијамо та задужења и није било неких посебних постројавања, а поготово ту у колони не знам да ли смо ишли уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосиповић, где је он?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па у колони је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих, било Влајковић или Јосиповић излазио из колоне, нешто долазио до Вас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражном судији то поменули да је, на страни 16, Влајковић је оно па мало напред тамо, не напред, него мислио мислим ту поред нас је био, али мало изостане, буде до краја колоне, па се помери доле, па до пола колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то је кад смо кренули то је било, после кад су они почели, кад је тамо бачена бомба и то више нисмо ништа ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том кретању, Влајковић је тако се померао, је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Тако смо кренули некако, нисмо били оно у две врсте у колони па да смо кренули, него тако се задесио ту, после се и он прикључио у колону. Тако смо ишли док нисмо дошли тамо до детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви за време тог пута, да ли нешто питате Влајковића?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ништа питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете долазио је ту и до Вас, и где је средина колоне, па дође на крај, да ли Ви нешто у том тренутку питате где ћемо, где идемо ми сада?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ништа питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште ништа не питате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, је ли Вам било све јасно или раније речено где ћете, шта ћете па не питате или како?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па није ми било јасно, али шта има ја да, не знам, нисам питао. Нисам имао обичај то да питам никад ништа кад се негде иде. Не знам, знам да нисам питао никога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се даље у току тог кретања дешава, кажете неко тамо баца бомбе, да ли тад нешто питате шта је сад ово?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, онда је већ и настао страх, бар код мене. Не знам, нисам ни размишљао више. Битно ми је било да се не деси ништа мени, мислим нормално и осталим војницима, а сад шта ће бити даље не знам јер сам видео да неће нешто изаћи на добро чим је почело тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто питате кад је убијен онај човек за кога сте причали да је убијен?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам. Кога би могао да питам, ја те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питате вашег командира чете, конкретно где смо ово пошли, шта се ово дешава, идемо са нашим војницима, убиће нам неког војника, је ли питате Ви нешто то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам ништа питао, то је се десило тако да човек није могао да иде и малтене рекао убите ме не могу даље и овај је пришао, хтео да га врати у строј па га мало изостао, па у том смо ми наишли ту и он га је померио у канал и убио га ту, после тога не знам, распаметио сам се, не знам ништа, шта сам могао да питам. Не могу да променим ситуацију нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи није Вам ништа јасно и ништа не питате. Кад долазите до тог, неког кажете скретања у ту њиву засађену детелином, шта се ту дешава, како се распоређују ваши војници?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па наши војници су, прво су распоређени цивили да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко распоређује цивиле?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Тај један, тај високи ћелави што се зове, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај плав, црн, смеђ?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, био је ошишан до главе, није имао косу, не знам. Био је висок, крупан, крупан човек висок. Он је, прво је нешто гледао на путу колико сам видео ја, кад смо стали и после је показивао рукама да пређу у детелину и они су држали, распоредили се у врсту, један поред другог и онда су кренули напред, он је нама рекао да идемо неких 80-100 метара иза њих, исто тако у врсти они су ишли напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којима вама он то говори? Реците ми ваша чета, значи ту је била, где су ваши војници, јесу сви ушли у детелину или су неки остали на путу, неки ван, реците ми то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја сам био, ја сам ушао био у детелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови други?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Било је ту, сад не знам да ли су били сви, али било је, већина је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Из ваљевске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са оном мањином, где су они?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Они су, који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваши, питам за војнике ваше чете, конкретно вашег вода, ваше чете ето, где су они?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо били неких 80-100 метара иза цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите један део је ушао у ту њиву, и тај неки рекао да будете, сад где су ови други, ово је мањина, где су се они распоредили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Они су била иза њих на неких можда 10 метара иза цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не вашу чету, задржимо се на вашој чети, где су они?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па рекао сам вам позади 80-100 метара били смо исто распоређени у врсту један поред другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли цела чета ушла у ту њиву?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја мислим да је цела, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама рекао да уђете у ту њиву?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па тај ћелави нам је рекао да идемо
иза њих на неких на неких 80-100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, то је рекао да идете иза, а ко је
Вама рекао да уђете у њиву?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо ушли за њима како су они
ушли тамо, тај нас је водио, тај ћелави, он је показивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он вама наредио да ви уђете у њиву?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па није буквално наредио, шта ја
знам, али није рекао морате ући и шта ја знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто улазите у њиву, је ли та њива
виноград?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Откуд знам зашто, тако је, тако смо
ишли, тако је нисам постављао, коме сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате Влајковића где ћемо сад?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам никога питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете Вашим војницима, Ви сте
командир вода, шта им кажете где да се они распореде?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ништа, како смо ко стајао тако смо
се распоредили, ништа ми није наређивао нити сам ја коме
наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте тада посумњали, с обзиром
на целу ту ситуацију шта се сад то дешава, откуд сад ми у њиви, ту
неки цивили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам док није пукла мина она,
бомба шта је пукло, нисам ништа сумњао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се цивили прво кретали по ширини
детелине, па по дужили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ишли су по ширини детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ширини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли мењали неки правац да су ишли у неком
другом правцу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нису, заузели су отприлике
ширину детелине те и тако су ишли право, право према врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где према врху, је ли има тамо негде неки
кукуруз или нека фабрика, неки силоси?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па имало је чини ми се са десне
стране је, не пут је био са леве стране, па тамо позади детелине на

неких можда 400-500 метара не знам тачно, била је нека зграда исто
силос неки, шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците јел се цивили крећу у правцу
те зграде или се крећу у неком другом правцу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Иду у правцу те зграде горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је кажете тај ошишани Вама рекао да
будете 80-100 метара, да ли сте Ви тада нешто сумњали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали због чега ово сад?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам ја смео њих да питам
ништа, ја сам у себи имао страх неки, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали Влајковића шта сад овај ту
нас распоређује, а ти си ту командир си чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам питао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, откуд знам зашто, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сад Вама Влајковић командир чете и
сад тамо неки ошишани вас распоређује по тој њиви?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја, они су водили акцију
како смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они водили акцију.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја сам видео да они самостално
одлучју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, јесу они вама командовали тамо у тој
акцији на тој детелини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам. Ја сам радио онако како сам
радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви радили, по чијим наређењима
поступате Ви?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја сам слушао шта нам он
командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Ви слушате шта он Вама командује кад
Ви имате вашег командира чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па откуд знам ја како су се они
договорили између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Командири, ја не знам то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који командири?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ако су се договарали, Дарко Перић, Влајковић, Јосиповић, тај командир «Душана Силног», нисам знао како су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас за то питам да ли Ви питате Влајковића зашто сада, што нам ти не командујеш ко је сад овај, кажете не знате како су се договорили, а зашто не питате онда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам питао онда, откуд знам, мислио сам да је тако договор, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли посумњали да се у тој детелини налазе мине?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам, нисам знао за мине никакве, нико ми није ништа причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је сад то значило да се повећава раздаљина између вас и цивила? Кажете били сте ту у истој колони са цивилима и сад одједном 80-100 метара, зашто то? Је ли вам то нешто било сумњиво шта је сад?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, није ми тог момента, нисам размишљао, кажем вам, о томе, шта знам, ми нисмо имали никакве акције пре тога па да смо нешто искусни па да би знали како се да постављамо, како да се понашамо, то нам је прва акција била и једина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питате вашег командира, с обзиром да је прва акција, како сад ми да се понашамо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, нисам тог момента ни видео где је Влајковић, јер смо се распоредили ми као и они, преко у детелину, тако смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ти цивили држе за руке и разгрћу детелину?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не сећам се тога тачно. Не сећам се, знам да су били тако у врсти, а да ли су се држали за руке или нису, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се кретали по тој детелини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ко ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Јесмо ишли ми неких можда па откуд знам неких можда 10-так, 20-так метара смо сачекали док они одмакну, па смо после ми кренули, па смо ишли можда неких 10-так метара и онда је пукла нека мина, шта је пукло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то одстојање од 80-100 метара увек било исто између вас и цивила?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па тако неких 80 метара до 100 можда, не знам тачно, углавном било је прилично растојање, по некој процени тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, је ли питате, јесте ли иједног момента питали вашег командира чете шта ово сад представља?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам, кад је пукла бомба, мина, ја сам залегао и више нисам док је трајала пуцњава нисам ни подизао главу нити сам видео шта се даље дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко пуцао у те људе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Чуле су се пушке, сада ко је пуцао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ко то пуца?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам видео, нисам јер кад је пукла мина ја сам залегао и више нисам подизао главу док је трајала пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је цивилима давао наређења да се ту крећу, на који начин да се крећу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па давао им је тај високи из «Душана Силног», тако из које, ја знам за јединицу «Душан Силни», друге нисам знао да постоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко, да ли сте чули да је неко цивилима говорио кад наиђете на мину станите, подигните руку?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули то.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било са ким разговарате из ваше чете том приликом, са вашим војницима, са командиром Јосиповићем?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав разговор не водите ни са ким?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није јасно али не причате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не причамо, сад кад је стала пуцњава, то је, онда је овај командовао да се јави ко није рањен, то су они после даље водили то вађење мина, ми нисмо наређивали ништа, нисам чуо да је неко наређивао од наших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми због чега се Ви крећете по тој детелини, Ви, кажете тај ошишани наређивао ћелави, наређивао цивилима. А вама ко наређује, због чега се ви крећете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па он нам је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже и вама да?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да се распоредимо и ми на неких 80 до 100 метара идемо иза њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин он то вама каже, наређује свима вама или како?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па рекао је овако, каже ви исто се распоредите у врсту и крените на неких 80 метара иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питате Ви њега или Ви или Влајковић или било ко, што то, што сад ово радимо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се десило после те експлозије?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па кад је пукла мина ја сам залегао, после су, после је почела пуцњава не знам колико је трајало и онда кад је стала пуцњава онда је овај питао да се јаве од тих цивила ко није рањен, да подигне руку. И они су неки подигли руике и он је извео их и рекао им да изађу тамо до пута. Онда је неки други, није тај ћелави наређивао, мислим питао их је, они су се само вратили, двојица мислим њих да су вадили мине или тројица не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи повађени рањени, на који начин су ти рањени повађени, јесу се они сами вадили из те детелине или им је неко помагао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па помагали су им ови што нису рањени, неко је могао и сам, не знам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који што нису рањени? Ти цивили или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Цивили, цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами себи су помагали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта Ви тада радите, Ви и ваша да кажем чета?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо изашли на овај пут после тога како смо стајали позади њих, изашли смо на пут са леве стране и ту смо стајали и гледали са пута како ови ваде мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у целом том, у том путу и на тој детелини нешто Влајковић наређивао Вама или војницима или Јосиповићу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам то чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Реците ми шта се дешава, колико је остало тих цивила да леже у тој детелини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то, детелина је била прилично висока, шта ја знам, неки су, стигао је камион неки чини

ми се па су неки пренешени ти што нису рањени, они су изводили и у камион позади су сместили неке и онда је камион отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који број људи је ту страдао, остао да лежи?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих рањених јесте то видели?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било, рањених, ја кад сам после задњу ноћ обезбеђивао тамо чини ми се око 10-так рањених је било у амбуланти, 10, 11 не могу да се сетим тачно броја али тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко рањен од тих што Ви кажете да су «Душан Силни», је ли неко од њих рањен?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам то приметио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко рањен од вас из чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Од нас није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко даје те инструкције за то разминирање што кажете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то је један, не знам из које јединице, из «Душана Силног» имао је СМБ униформу, ову обичну војничку и он је стајао на путу и ови су ишли, једно двојица, тројица њих тамо кроз детелину и онда кад виде ваљда мину, они кажу њему и онда му објсне како изгледа, знаш, шта има горе, има неку жицу, не знам шта ли, ја се не разумем у те мине толико. И онда он њима командује како да извуку жицу или да изваде и знам да су износили овако у руци и стављали горе на пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико поводише тако тих мина?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам тачно, можда, не знам, петнаестак, не знам, тако, нисам бројао, не знам. Било је можда петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су вађене те мине, јесте ли ви нешто питали, што сад се ваде те мине?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисмо ништа, ми смо само стајали и гледали, преко пута у ствари стајали, гледали то, ништа нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посматрали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела чета ту стоји и гледа то шта су?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Јесте, ту је само учествовало двојица, тројица људи тих од цивила што су вадили мине, остали су сви били ван детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јел наишло ту неко војно лице, неки официр, нешто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па касније је, кад је то све завршено дошао је Дарко Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Дарко на то рекао, кад је видео то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па био је, грдио је Влајковића не знам, зашто се ишло кроз детелину и због чега, ко је то дозволио, онда је Влајковић њему рекао да је то, да он није водио, није могао да води ту акцију, да су они узели све у своје руке, да су бацали и бомбе успут и убијали и да није смео ни да се петља у то малтене и да је могао. Не знам, нешто су тако дискутовали. Да није ни знао да је минирана детелина и да није имао везе с тим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми сем вас и тих из «Душана Силног», јел било неких водича, ту неких који су водили те колоне, односно ту кажете две колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, то су били, што нису били из наше јединице ја сам то све сматрао да је нека друга јединица и «Душан Силни», не знам да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел неко у том још кретању, јел неко био на челу колоне и ако сте видели ко је био ту на челу колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па на челу испред цивила је био тај високи, ћелави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па на крају смо били ми из наше јединице, а и они су пролазили, неко изостане, неко прође напред, ови из «Душана Силног».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога, да ли сте ви нешто питали после овога, шта се то десило, откуд ово сада?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисмо, нисам имао потребе да питам, кад сам видео шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли питали Дарка шта је сад ово?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, после смо се вратили у школу, ми смо између себе причали, овако, војници, нормално, шта је могло још да се деси, откуд знам, можда и горе него што се десило. После сам ја отишао поподне тамо на крај села са мојим водом, није баш цео вод, ишло је можда десет људи мојих, остали су остали у школи и док нисмо пошли нисам се враћао у школу више, тамо сам ноћио ту задњу ноћ и био до неких можда једанаест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Влајковића или Дарка или било кога ко је наредио овакву акцију?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам, нисам ни видео после тамо, кад смо се вратили у школу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали после овог периода, било када до сада, ко је ово наредио, чија је ово идеја била?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Никога нисам питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па зашто да питам, нисам ни виђао малтене никога, кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли тужилац питања? У ствари чланови већа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико дана сте боравили у Чаковцу, ако сам добро изговорио, пре него што сте кренули у Ловас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим 12 дана да смо били, укупно смо били 14 дана са све Ловасом, значи негде око 12 дана смо били у Чаковцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим превозним средствима сте из Чаковца кренули у Ловас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Кренули смо камионима, ја мислим да смо имали два камиона или три, не могу да се сетим тачно. Са тим камионима смо из Шида отишли у Чаковце и ти су камиони били с нама тамо стално, то су возили људи из наше јединице, са тим камионима смо отишли у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте с тим камионима стижете предвече у Ловас и смештате се у неку школу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су ти камиони, и да ли чува неко те камионе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су ти камиони, кад сте стигли у Ловас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим да су камиони ту стали испред школе и ми смо изашли из камиона, а после, не сећам се после где су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви чували те камионе ноћу, дању?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то валда возачи који су возили, нисмо директно ми имали то, из мог вода нико то није имао задужење за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте стигли, кад сте ушли у ту школу, да ли сте то вече имали било какав састанак ви старешине?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Да ли је неко из, рекли сте ваш вод, нисте ишли нигде, ваши војници, двојица испред школе, да ли из ових других водова су ишли војници на неки други задатак, на стражу, на обезбеђење, ту ноћ кад сте стигли?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То кад смо пошли према?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то кад сте стигли, кад сте се сместили у школу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ловасу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је у тој згради, то сам увече видео ових што су сутрадан ишли с нама, да ли су баш они били, нисам тачно запазио лик, али било је неколико њих у згради увече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, из ваше чете, да ли је ту било који вод, односно војници из било ког вашег вода, да ли су били на неком задатку негде на стражи, неко ван школе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то. Мој вод је био ту унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру на том постројавању, рекли сте да се неко од војника бунио због те најављене акције коју је Перић вама претставио?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то ујутру, шта ја знам, неко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није данас рекао, причао је у истрази. Ја нисам чула да је данас рекао да се неко од војника бунио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте рекли да се неко, не кажете ко, бунио због те најављене акције коју је наредио Перић јер нисте обучени за такву врсту задатка?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам, не сећам се тога, нисам видео тачно да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је Дарко Перић тада рекао да у тој акцији нећете командовати ви, односно ваше старешине него ће неко други командовати, из неке друге јединице?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, не сећам се, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на тај дан кад се то догодило, кад сте кренули у то минско поље. Кад сте ви дошли у Ловас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па дошли смо увече око, не знам четири сата можда, поподне, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увече, да ли је то вече пре тог дана?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се сећам кад смо ми дошли то вече и да сам једну ноћ ноћио у тој школи и да смо сутрадан ишли, да ли,

ја се то тако сећам, а да ли смо били два дана, не сећам се. Мени се чини да смо били, да смо сутрадан ишли кад смо дошли то вече, не знам, не сећам се да ли смо били два дана или дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте од школе кренули ка тој тамо задрузи, да ли сте ишли постројени као војска и ко вас је водио то тог места, до те задруге које сте рекли?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ишли смо у колони по двојица, Дарко Перих је водио ту колону. Он нас је постројио, сад, ја мислим да је он водио, неких баш детаља не могу да се сетим сто посто, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте стигли ту где сте стигли, како је изгледало, да ли је тај објект имао некакву капију, једну, две, већу или мању, ту где сте стигли код те задруге?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Имала је капију, имала је ограда и капија, ја мислим зидана ограда а капија је метална вероватно била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли капија била отворена?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, није, јер после кад, ја сам видела да се отвара капија кад су почели да излазе, а нисам видео, није била отворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која капија?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па та метална капија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та велика?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Велика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било поред ње, јел била и мала капија?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај високи, како га ви описујете, ћелави, који је изашао испред тих цивила. Да ли је то лице било сво време са вама на путу до тог минског поља?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим да је био, он је изашао први и тамо је био до краја, до краја тога свега што се дешавало. До вађења мина, до пуцњаве, после не знам да ли је још ту био присутан или је отишао, кад су вађене мине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, да нисте ишли на овај задатак или акцију, како већ кажете, да ли би се иначе то јутро постројавала војска као таква. Да ли је то био уобичајени поступак или је ово био изузетак?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није било, нисмо постројавање имали ујутру зато што нисмо ни били заједно, од како смо дошли до то у

Ловасу. Јер смо, чекали су нас, када смо дошли распоређени по водовима на разна места у селу и ту смо били док нисмо кренули. Није било никаквих постројавања.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли ви ваше људе посебно постројавали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А како сте знали да је неко болестан, да има неке потребе, да се распитате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ту смо, заједно смо, цео вод је у једној кући, и све ако нешто није у реду он се жали. Нису биле смотре никакве и постројавања.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи то је било изузетно постројавање то јутро?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па тако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Наменско, тако, мислим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: За да се иде у акцију. Реците ми да ли сте сигурни да од ваших људи неко није отварао ватру на ово минском пољу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, нико ми није рекао да је пуцао, нити сам ја могао да видим тог момента.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А реците ми, јесте ли ви имали могућности да то проверите?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, знам да нико није пуцао, ато што су.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јел вам пало на памет да прегледате пушке? Да изузмете и то лаик може да види јел пуцано или није?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није ми падало то на памет.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јел вам падало на памет да пребројите. Јесу били са бојевом муницијом у пушкама?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па бојева муниција се и носила.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јел вам пало на памет да пребројите, да видите да ли неком војнику фали неки метак?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисмо ми имали одређен број метака.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па како су, шта се носило по џеповима или у оном РАП-у?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па имало је оквири.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јел оквир био пун по правилу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Неко је ту пуцао ноћу, исто кад смо били у Чаковцима, неко потроши неки метак, откуд знам зашто.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јесте ли ви контролисали како се та муниција? То за ваше људе говорим, не говорим.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Знам, знам, нисам контролисао, нико то није контролисао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јел се тога нисте сетили. Јел је контролисала у чети, јер неко контролисао на вишем нивоу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нико нам није рекао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Кад сте дошли горе и да неко води, да каже људи да ми скинемо одговорност нашу, да видимо ко, шта?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Сваки војник за себе.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисмо имали наређење ништа да контролишемо наоружање, нити број метака, нити смо задуживали одређен број метака.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи дошли сте горе, нема никаквог састанка, свак на свој задатак?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се не сећам ни састанка ни.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мене интересује у школи у којој сте смештени, ко је био још смештен поред вас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Колико нас је било укупно?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, да ли је било припадника неке друге групе, јединице?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па приметио сам увече кад је пукла, кад је пукао метак неки на улазу да су тројица или двојица, приметио сам да нису из наше јединице, да су се појавили ту на улазу и у школи су били у ствари.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле су се они појавили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па били су негде у школи, да ли у приземљу доле, мој вод је био на спрат.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Нису били на спрату са вама?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нису с нама били, они су, нисам их видео горе на спрату, јер кад је пукао тај метак, ја сам изашао на степениште, пошто су ту моја двојица војника била на стражи, и они су, видео сам тројицу или двојицу да су их те, што нису наши, нису у нашим униформама, да су се појавили ту у холу и да су излазили напоље тамо, пуцали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте сазнали из које су јединице они?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам то, откуд знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли су имали једнаке униформе или су исто били различито обучени као што сте описивали ове друге?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па већином су шушжаве оне биле, маскирне, сад нису то биле сто посто исте, ти комбинезони, има њих разних боја.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад сте на једно од питања тужиоца одговорили да су то ти исти који су сутра кренули са вама на минско поље, односно у акцију? Извините што тако кажем.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам вас разумео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су то та иста лица која су сутрадан била са вама у акцији?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам препознао то, јер нисам ни запамтио увече лик потпуно да бих упоредио сутрадан, не знам, то је, кратко је време било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Записала сам, рекли сте у згради је било неколико њих увече, који су сутрадан ишли са нама, који нису били из ваше јединице. Ко су та лица која су кренула са вама а нису из ваше јединице а били су смештени у згради?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја сам претпоставио да су «Душан Силни» јер нису наши, значи нека добровољачка јединица или паравојна формација, како их зову, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али нисте сигурни да је «Душан Силни»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја сам чуо да је «Душан Силни», а сад да ли су сви били «Душан Силни» или су и они имали неке своје, не знам ни ја, помешани са неким, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јесте ли чули за неку групу «Пацови» можда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ни за какву другу, само.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А тих неколико из школе који крећу са вама, јер се они постројавају заједно са вама или не?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, нису они са нама из школе кренули.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Него?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја сам њих видео кад су почели да излазе из задруге, кад су почели да излазе са цивилима, а испред школе само је ваљевска јединица ишла, кренула према задрузи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па значи где их ви виђате, у школи увече и у задрузи пре него што?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја сам видео двојицу, тројицу увече у школи, а после их нисам видео док нису почели да излазе из задруге, онда сам видео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја бих вас питала ако вам је познато, у ствари пре тога, ваша чета је била заједно комплетна и у Чаковцима и у Ловасу касније?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: У Чаковцима смо само ваљевска јединица били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим ово, три вода, ваш, Стојковићев и Јосиповићев?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Били сте заједно у Чаковцима. Да ли вам је познато шта је вод Стојковић Живана радио у Ловасу, шта је било њихово задужење?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Чије?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Стојковић Живана, он је био са вама у Ловасу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па Стојковић је био командир другог вода. Он је био распоређен у Чаковцима у један део села и сад ту су обезбеђивали тај део буквално, код мене је био пут неки који улази у село, а код њих шта је било не знам. У њиховом делу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате шта је?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам шта је био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел знате шта је био његов задатак у Ловасу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам, знам само да је остао у школи, да обезбеђује школу кад смо пошли од школе, он није ишао са нама.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И сад само још кратко два питања. Ово лице како га описујете ћелав и висок, који командује од почетка до краја, да ли се том лицу неко обратио, да ли сте чули, да ли је било неке потребе да га неко нешто пита, да ли сте чули неко име, надимак, било шта? Мало ближе, ипак лице које командује, односно води толико људи и испред такве једне акције.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, од наших нисам приметио нико да, не знам. Ја нисам приметио ништа да је неко, да га је неко нешто питао од ваљевске јединице.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли чули можда у неком разговору надимак или име тог лица, јел неко зна ко је то лице уопште?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Јел можете да опишете само ово, пошто сте били близу, униформисано, сад, исто да определите да ли знате којој формацији припада тачно, ко је пуцао у човека који није могао да хода више у колони?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је униформисано, али није.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате униформе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Носио је, нисам сигуран тачно да ли је он имао комбинезон онај шушкови, да ли је био. Углавном није припадао ваљевској јединици, није имао униформу као ми.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само бих вас питала још. У истрази сте споменили једно лице касније, после минског поља, да је један дечко приметио, није ни осетио да га је закачио метак преко леђа, само окрзнут, па му је неки Гане наш, шта ја знам, то му је завио, то је када смо се вратили тамо, није ни хтео да иде код лекара. Које је то лице Гане, јел он био са вама?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па тај Гане је био у саставу ваљевске јединице.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел можете само име да, ако се сећате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ми смо га звали Гане, не знам тачно како се зове. Он је мислим да је први пут ил други пут био с нама на вежби, не знам како се тачно звао и презивао. Није био у мом воду, не знам у којем је воду био, да ли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел знате у ком је воду био?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел знате у ком је воду био?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам, не знам у којем воду.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, ништа, хвала вам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, ја сам адв.Градимиr Нaлић, бранилац опт.Милана Радојчића. Пре него што почнем да испитујем сведока, госпођо председавајућа, ако можете само да ми помогнете. Да ли ми негде у нашем предмету, мени се чини да немамо, али да ли је тражена фотографија Обреновића-Аждаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел можемо то да као предлог, сад мој званични да се прибави та фотографија јер многа лица описују некога вероватно сличног. Ако могу сад да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Плавшићу, да ли сте ви до данашњег дана испитивани, јесте ли код неких органа ВБА или БИЕ, осим тужилаштва?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам испитиван, само овде сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли вам предочаване тада некакве фотографије када сте испитивани?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нису.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нису, добро. Реците ми молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у тужилаштву испитиван.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам га питао било где да ли, пардон, нисам мислио на тужилаштво, мислио сам на истражног судију, свакако је уз присуство тужиоца, мислио сама на пре, пре судског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте осим тужилаштва па је испало као да је у тужилаштву испитиван.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим вас, ви сте, како се називао ваш одред?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Противдиверзантски.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ко су ти диверзанти, јесте ли упознати са тим као командир вода, шта су то диверзанти, какве су дужности вашег одреда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па задаци су били, противдиверзантска чета.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта то значи, овако?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Тако се само по себи зове за хватање диверзаната.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чиме се диверзанти ти баве?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Како чиме?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чиме се диверзанти баве, која су вам знања потребна да би хватали диверзанте, да ли се они баве минирањима на пример?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, ви сте мало пре рекли да сте прошли обуку за командира вода, и то је била ваша прва вежба.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел вам неко на обуци реко да сте ви дужни да прегледате оружје увек када се отвара ватра у вашој јединици, да ли вас је неко у томе упутио, да ви као командир свога вода сте дужни да проверите оружје после отварања ватре?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, није то нико.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нису. Јесу ли вас учили о томе да је забрањено узимање штитова људских, вођење цивила у својству талаца или живог штита испред себе у било коју акцију? Јел вам то неко у читавој вашој јединици поучио нешто о правилима Међународног хуманитарног и ратног права, јер ви сте старешина били у рату? Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ништа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није вас нико никад обучавао. Је ли вас ваш командир обучио правилима Хуманитарног и ратног права међународног?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, није, нико ми ништа није о томе причао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим вас, да завршим са овим високим. Ви сте рекли да је он вама такође рекао, односно издао наредбу да уђете у стројевој линији, у поље са детелином. Јесте ли ви се налазили негде близу њега кад је он издао ту наредбу, где се он налазио кад је издао наредбу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисмо баш близу, али он је показао руком да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел вама он издао наредбу гласом или руком?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја сам видео руку, да је показао руком.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где се он налазио у том тренутку у односу на цивиле? Испред њих, иза њих, са стране?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Био је позади, кад су они распоређени у врсту, он је био позади њих.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: На којој удаљености од њих се он налазио кад је наредио да уђу у детелину?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Десетак метара.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Десетак метара. А реците ми како сте ви схватили сврху улажења у ту детелину и вас и ових цивила испред вас? Шта ће цивили испред вас у детелини распоређени у строју?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па како сам схватио, нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам ништа схватио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ништа нисте схватили, добро. Реците ми молим вас, ко је био с вама у тој акцији из вашег вода, да ли можете неко име да нам наведете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта знам сад, позаборављао сам имена, кажем то ми је била прва вежба да сам био командир вода и те сам имена знао, можда нисам, већином надимке сам знао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који су надимци били ваших војника?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Пуле неки.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, Пуле тај један, онда једног су звали «Патак», неки су се између себе пре знали не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел може мало гласније. Јел био неки Боксер с вама?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Молим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Боксер неки јел био с вама?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није у мом воду био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел био Боксер неки у јединици и како се звао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Реците ми молим вас да ли можете да наведете некога ко је ту непосредно уз вас био тај дан, по надимку или по имену? Кад сте се кретали према детелини.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се. Јел можете да наведете некога ко би још могао да потврдио ову вашу причу о бацању бомби уз пут? Јел сте само то ви чули?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То су, ако су још неки сведоци који су били они су видели ако су били у тој акцији.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли ви то чули и видели или сте чули од некога?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Јесам, видео сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Видели сте. А где се налазила та кућа у којој су бацане бомбе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па налазила се са леве стране пута како смо се ми кретали, можда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У селу, ван села?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ван села, после неких можда, кад смо прешли једно, не знам тачно колико смо раздаљине прешли од села, па са леве стране пута увучена можда неких двадесетак метара, тако.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте, молим вас, ујутру кад сте дошли тамо пред задругу, да ли сте док сте долазили тамо, чули да се претходне ноћи нешто дешавало у задрузи од било кога?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када су изашли ти људи који су имали потврде и тако даље, цивили, јесте ли питали некога ко је ове људе повредио?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели некога из ваљевског одреда да излази заједно с њима из те капије?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније молим вас, оптужени не чују вас.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам видео никога да излази.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим вас, када се завршио тај читав догађај, да ли је од вас неко узимао изјаву?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Од мене није нико.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли вам је познато да ли је неко вршио увиђај лица места ту?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није ми познато.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли се да сте обезбеђивали касније амбуланту, о каквој амбуланти је реч, где се она налази, да ли можете да ми кажете молим вас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па налази се овако отприлике са десне стране од школе, иде се, зависи одакле ко гледа, али од врата, од улаза школе чини ми се десно иде пут, па после горе лево, можда је удаљена једно 800 метара до километар од, можда има.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је тамо, јел то баш амбуланта као зграда посебно прављена за то, или је то у склопу неке куће? Како се вама чини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, то је била као кућа, а да ли је имала неку ознаку не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли запамтили да ли је било ту неког медицинског особља?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко се бавио ту рањеницима, је ли неко помагао ту?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је један доктор и чини ми се две медицинске сестре.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И где сте Ви и ваши људи где сте били постављени у односу на ту амбуланту и какав је био ваш задатак од кога сте Ви то штитили те рањенике?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па наш задатак је био, ми кад смо дошли горе они су били, рањеници су били у једној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас или примакните уста микрофону.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Рањеници су били у једној соби са десне стране, моји ови људи било је ја мислим 10 људи с њима, били смо у средини, друга соба поред њих тако а у трећој соби овамо са леве стране је кад сам ја дошао био је доктор док се није смрачило још био је тај доктор и те две медицинске сестре и онда нам је ту рекао доктор наш да су ту рањеници, да их чувамо, да их не малтретирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније само.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Рекао нам је доктор да их чувамо, мислим ту ноћ, обезбеђујемо, да их не малтретирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да се окрећете према адвокату Налићу, гледајте у монитор да би били према микрофону.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: И тако ми смо ту, то вече је пуцало се пуно целу ноћ, пуцало је се са свију страна.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се пуцало ту око амбуланте?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То је пуцало, не у амбуланти него уопште у целом селу је пуцало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не, али око амбуланте, да кажемо у ужем реону или како већ дворишту?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није баш ту било близу али око амбуланте, али је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли отварао ватру неко у дворишту амбуланте?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли на вас неко отварао ватру или на зграду амбуланте?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није нико, нисам приметио да је неко, да је нешто оштећено или да је се чуо метак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су у току ноћи или вечери долазила нека лица у амбуланту осим ових пацијената и ваших из?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па увече нико није јер после кад се смрачило после нема кретања исто није било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ујутру?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ујутру је долазио неки, не знам, један је долазио у СМБ униформи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је изгледао тај?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: И питао, хтео је да води неког од тих рањеника као нашао му муницију неку у колима и ја то нисам дозволио да се води, после кад смо ми отишли касније је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли био неко да обилази рањенике од људи из места, од управе да кажем или из задруге, одакле год? Да ли се сећате тога?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам, нисам ја, ја сам то дошао пред вече, ноћу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не, ту ноћ кад сте Ви чували амбуланту, је ли био неко да обиђе? Ви сте читаву ноћ чували амбуланту и рањенике, је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ноћу и ујутру док нисам отишао до неких 10 сати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли ту неко долазио ту ноћ да обилази рањенике?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, не може ноћу, нисмо ми дозволили, не може нико да се креће ноћу ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било чаура по дворишту амбуланте?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било чаура по дворишту амбуланте од метака?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам приметио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците молим Вас, кад сте били у Чаковцу, јесте ли Ви имали додиром тамо неког с непријатељем?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Непријатељем?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са непријатељем неког додиром као јединица или да је отворана ватра или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисмо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми чиме се тамо јединица Ваша бавила?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Обезбеђивањем села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од кога сте га обезбеђивали ако није било непријатеља ако смем да знам?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Обезбеђивали смо те људе који су живели ту да би могли да нешто раде у њивама или да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па је ли их неко нападао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да их неко не би нападао и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли их нападао неко?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није док смо ми били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А Ви сте водили на рад у њивама кога, пратили мислим?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисмо водили директно на њиве него преко дана су се они кретали, радили самостално, него смо ноћу ми чували већином стражу, преко дана смо само имали оно на путу па и преко ноћи исто, мислим нон стоп је била постављена стража, заседа, како се зове, мењало се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какав је национални састав био села Чаковац, је ли вам неко рекао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам тачно. Носиле су се неке ознаке, ја мислим и Хрвата је било, али нешто мало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какве су ознаке биле?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па беле тракице неке, да ли на џепу, да ли на.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је то носио?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим ови што су били, Хрвати, не могу да се сетим тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли носила војска неке трачице?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли носили Ви неку траку?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли знате или не знате, како не знате да сте носили траку?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: У Товарнику чини ми се први дан само кад смо дошли, прво вече у Товарнику, ту смо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Што сте носили те траке у Товарнику?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ту смо носили ми траке као војска.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто, зашто су вам рекли да стављате траке, знате ли можда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па откуд знам зашто, тако нам је наређено да се распознаје ко је, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ради распознавања, је ли тако? То је мислим одговор?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам зашто, тако смо добили наређење да се ставе траке пошто смо носили тај један дан и поскидали, више нисмо стављали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас, је ли ваша, не мислим на ваш вод, него уопште на јединицу да ли је у Чаковцу или у Ловасу обезбеђивао неко од њих нека места у селу, односно где су све давале страже да ли се сећате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па мој вод је био на улазу у село, али сад не знам са које стране да бих вам рекао на пример близу ког места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта је била њихова дужност ту на том месту где су се налазили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ту смо имали у каналу постављен бункер од бетонских блокова и песка џакова и ту смо у бункеру, мислим моји војници по можда 5-6 војника ту су обезбеђивали, имали су оне како се зову рупе кроз које су посматрали и седели, нису излазили из бункера преко ноћи уопште.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А преко дана јесу ли имали они и ноћу неку функцију у контроли кретања лица и возила преко тог пута?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, били су само ту испред, имала је клупа ту, шта ја знам и ту се преко дана се мењало на 4 сата чини ми се смо мењали смене, правили да би се људи одморили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дужност шта им је била ако наиђе неко лице непознато њима у униформи или у цивилу, шта му је дужност?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Дужност је преко дана да се заустави, да се провери, да се легитимише, ноћу није било кретања и нико није смео ни да се креће.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли требала сагласност за излазак из села?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам Вас разумео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било потребно неке сагласност да изађе из села, односно неки документ који доказује да он иде службеним или другим послом ван села? Јесте ли то контролисали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисмо, само смо били у селу ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли су издаване дозволе неке кад наиђе ваш војник на пункту па пита где ћеш ти а он каже ја идем ту и ту, имаш дозволу за кретање, да ли су даване дозволе за кретање?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није, никакве дозволе нису постојале, ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли постојао полицијски час?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Јесте увече од 6 до ујутру.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је увео полицијски час по Вашем сазнању?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То не знам ко је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је био задатак страже да ради за време полицијског часа?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта ја знам шта је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је задатак стражара кад је време полицијског часа неко се креће путем?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Покуша да заустави али нико се није кретао, није имало потребе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а како је ли има начин да га идентификује, да ли су постојале неке лозинке за кретање ноћу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ако је постојао полицијски час ја сматрам да се нико и не креће јер ја да сам био ту а треба да зауставим некога ја не бих смео изаћи да га легитимишем јер нисам ни видео некога да се креће ноћу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми шта је била дужност стражара на изласку из места кога сте Ви поставили тамо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Била је дужност да осматра пут отуда улаз у село и преко дана да зауставља, да покаже се лична карта или легитимација нека а ноћу нису ни имали задужења, осматрали су терен и ноћу није нико ни смео да се креће нити је ко наилазио док су моји војници били на тим стражама, нису имали потребе да интервенишу јер нико није наилазио ноћу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: (Бранилац Радована Влајковића).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, Ви не чујете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја имам апарат слушни, нисам навикао још.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само једну ситуацију ћу покушати да рашчистим. Рекли сте раније код истражног судије и председник већа је данас покушала да то рашчисти, мислим да је остало мало нејасно. Рекли сте да је Влајковић био поред колоне. Да ли је он био поред колоне испред задруге или у току кретања? Када је он то био поред колоне а када се кретао у колони? Само још да разјасните то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Од задруге кад смо кренули он је био у колони према тамо кад смо пошли путем.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А пре тог самог кретања?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Пре тога се не сећам да ли је био у колони док смо ишли од школе до задруге, не сећам се тога.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А пред задругом?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Пред задругом је стајао с нама, ту смо стајали онако као група, није било се искључиво оно строј и шта ја знам, то се померило временом.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је ико од Ваљеваца, дакле из ваше против-диверзантске чете био на челу те колоне која се кретала?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није нико био.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала вам, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: (Бранилац Перић Дарка) – Господине Плавшићу, ја ћу за Вас имати само једно питање. На почетку Вашег излагања рекли сте да је Дарко Перић постројио војску испред школе и да је довео до задруге. Касније, одговарајући на питање заменика тужиоца рекли сте неких детаља не можете да се сетите и да мислите да је Дарко водио војску. Да ли можете сад прецизно да се изјасните да ли је то Ваше мишљење да је он водио војску или се тачно сећате тог детаља?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим да је водио до задруге, да је ишао с нама до задруге и после није, више га нисам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Мислите или сте сигурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То бранилац инсистира да нема ту шта да мислите или знате и сећате се тога или не знате?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се тачно, знам да их је он постројио испред школе, а сад ово не могу баш да се сетим тачно.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли су Вам имена која ћу Вам сад прочитати, да ли су Вам позната – Борислав Пребег?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Зоран Милошевић?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Игор Борић, звани «Феђа»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Горан Брковић, звани «Брка»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро. На питање суда када Вас је судија питала да ли је кад се средила ситуација и када се то мало смирило да ли је неко наишао од војних лица. Ви сте рекли само, одговорили сте на питање да је ту био присутан Перић, да је само дошао Перић?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па само сам њега ја онда знао.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли сте приметили да је дошао неки цип, да је дошла нека кампањола, неко службено возило војно?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не, мислим да је била кампањола војна ова, како се звала џип или.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да, а ту је значи био само Перић или је неко други?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда је али ја не познајем, ја се не сећам, знам Перић да је био зато што њега познајем.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли је ту било више долазака или само један доказак?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се сећам једног тог кад је све завршено да је дошао Дарко Перић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли када сте почели да се крећете детелином, да ли идете праволинијски па долази до експлозије па мењате правац кретања?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Где, у детелину?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ишли смо праволинијски овако, значи нисмо мењали лево, десно.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Пре експлозије нисте мењали правац кретања, односно и цивили и ви?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих Вас само молила да одговорите, тужилац је поставио питање али мислим да нисмо добили одговор. Колико је дугачка колона била у којој сте се кретали?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам чуо, мало гласније.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико је била дугачка колона по Вашој процени у којој сте се кретали од задруге ка тој њиви, детелини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда неких 50 метара, не знам тачно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви сте се у тој колони налазили на крају?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да, на крају колоне.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је раздаљина која је била и у моменту кад се почело распоређивати по том пољу и уласку у поље? Да ли ме разумете шта Вас питам?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Која је раздаљина била?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Између нас и њих?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Између вас и онога ко као распоређује на том пољу где ће ко да уђе, како ће да уђе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда, не знам ако је био он на почетку колоне, ја сам био при крају, тако исто неких 40-50 метара.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате какву је униформу имао тај високи ћелави који изађе кад се отворише велика гвоздена врата са још једним испред људи?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се тачно, била је униформа у сваком случају али не могу да се сетим тачно каква, то су мали детаљи били, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми да ли се сећате како је тај што је изашао са њим био обучен?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да опишете како је изгледао тај што је с њим изашао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не можемо, ја сам видео човека једном, што каже, или два пута. Не сећам се уопште како је и кад бих видео слику не бих га могао познати а камоли да га опишем. Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате можда ако се сећате, то су мали детаљи да ли је тај високи ћелави имао нешто на глави? Како би видео да је био ћелав, па видео га човек у разним варијантама.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то ништа. Не сећам се тога.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ни тога се не сећате. И судија, ја бих молила ако није проблем можда ако смо то уврстили као доказ да му предочите оно што сте узели као фотографију јуче од Косијера везано за униформе оне које смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево донећемо. Можемо даље па ћемо. Ви идите донесите. Ево имају оптужени дупликат, не морате Оливера. Не, не, него дајте, добро може.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познат надимак «Кира»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Надимак?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Кира?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја бих молила да нам објасните, рекли сте која је раздаљина била, значи између вас и оног ко је био на челу. Како је објаснио, нисте нам рекли, да се крећете на удаљености до 100 метара од Хрвата?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па био је удаљен неких 50 метара на почетку колоне.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да, да, али како вам је то он објаснио на којој удаљености се крећете од Хрвата или од ових добровољаца?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Он је скренуо ове цивиле у детелину и показао нама руком да и ми скрећемо за њима.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Али како вам је, да ли вам је или, значи да се крећете и на којој удаљености? Да ли вам је објаснио, ако јесте, како, на који начин?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па то је рекао кад смо ми већ сишли у детелину он је стајао иза ових цивила, њих је већ распоредио у врсту. Онда је рекао нама распоредите се и ви тако и сачекајте да одмакнемо једно 80 до 100 метара и онда смо ми кренули после за њима, тако је испало.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Је ли то рекао или показао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па рекао нам је то да се распоредимо у врсту и после смо ми кад су они одмакли ми смо кренули за њим.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па малопре сте рекли да је то показао, сад кажете да вам је рекао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Кад је био на путу он је показао руком да се скреће у детелину и махао је руком да скренемо, а кад смо ушли у детелину онда нам је рекао да се распоредимо у врсту.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А на којој удаљености сте Ви били од њега?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: После кад смо кренули на неких 80 метара до 100, тако смо кренули сви ми, а то кад сам ушао у детелину можда је било на неких, не знам 10-ак метара од нас.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И тада вам је рекао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Тада нам је рекао да се распоредимо у врсту.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте ви задуживали? Рекли сте да сте имали пушкомитраљезе и снајпере. Да ли можете да нам кажете у вашем воду да ли је неко био задужен са пушко митраљезом и са снајпером?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не, ја сам први пут задужио аутоматску пушку кад сам пошао у Чаковац, пре тога нисам дужио, тако смо исто добили ови снајпере и добили су пушкомитраљезе неке нове, мислим новог типа, не знам ознаку тачно како се звала,

нису били они стари митраљеци као пре они, не знам како су се звали они стари.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко је у вашем воду био задужен са митраљезом?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то тачно.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А ко са снајпером?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам ништа. Имали смо чини ми се два снајпера и два митраљеза у воду, или три митраљеза, не знам, али не знам то ко је шта дужио.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Хоћете сад да предочите то?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја претпостављам судија да је то та фотографија коју Ви имате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има је у списима, приложена је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то униформа коју сте виђали том приликом?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то униформа која је.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Било је и оваквих, али сад не знам да ли су имали и панталоне у склопу или само блузе, не сећам се, али било је, ја њу називам шушкава.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам записала да сте ту униформу описујући људе «Душана Силног» рекли: «Већином су имали маскирне комбинезоне, шарене, ситне боје, светлије као мрежа». Је ли то Ваш опис тога?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: То ми се, ја мислим да је то тако. Па добро то су сад неки ситни детаљи, не могу се ја сетити али је било ове као с ове друге стране сам запазио такве блузе те, комбинезоне.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само бих једно питање судија. Да ли је он имао такву униформу или било ко из његовог вода или било ко из ваљевске чете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ми смо имали сви исту униформу, маскирну коју смо задужили, никакве друге униформе нисмо носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисам сад ово разумела о предочавању ових фотографија ту униформу је имао ко?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па имали су ови што нису били из наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви на овој фотографији препознајете да су је имали неко ко није из Ваше јединице?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли имали из Ваше јединице овакве униформе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нико није из моје, ја нисам приметио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сам ја то тако разумела одговор на Ваше питање?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Управо то хоћу да питам судија зато што се све време спомиње у исказу сведока неко ко није из наше јединице је водио ту целу акцију итд. Ја бих само још једно питање ако ми дозволите. Да ли је сведоку познато да је у то време када се он са својим одредом налазио у Ловасу тамо боравила добровољачка бригада из Ваљева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није бригада.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пардон. Група?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није ми то познато.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ето само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље ко има питања од оптужених? Редом идемо. Рекао је није ми познато, чула сам ја одговор. Редом од оптужених, значи прво идемо Влајковић. Микрофон Влајковићу.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Имам два питања. Да ли се сећа да ли нас је Дарко водио на извиђање, значи то вече кад смо дошли или јутро рано пре акције, на извиђање, значи ишло смо обилазили терен, гледали околину села?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не сећам се тога.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро, хвала. Да ли се сећа да ли је видео негде карту топографску на зиду, негде уопште у Ловасу док смо били?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам то видео нигде, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас, оптужени Вас неће чути.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да ли Вам је Дарко уопште поделио такве топографске карте, оне војне, подручје на пример Ловас, Товарник и шта ја знам, Опатовац, да смо имали нешто уцртано на њима?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Мени лично није ништа, не знам.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да ли сам ја теби тај дан док је трајала акција издао било какво наређење? Пази овако, пошто постоји више врста наређења, да не бих ја сад предавао овде, пошто је ово суд, значи гласом, покретима тела, значи махањем руку, главе, ноге, разним сигнаlima, значи звучним, светлосним, уређајима, радио

уређајима, станицама или неким непоменутих средствима, значи док је трајала акција ова несрећна од школе до краја акције?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се тога ништа, нисам видео то никакве покрете.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Јосиповић оптужени.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан. Плавшо, ја бих само хтео да те питам нешто везано за старешине у нашој чети пошто је госпођа председавајућа ту нешто питала, ако можеш да кажеш каква је ситуација била у чети што се тиче старешина по твојем сазнању, колико је било командира водова, у којим чиновима, ко нам је био командир чете, ко је био командант одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то смо чули од њега на почетку, сад да не понавља. Рекао је командир одреда, рекао је ко је командир чете.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Због чега ја то питам. Зато што у једном тренутку је рекао да сам му ја нешто био претпостављени старешина па сам хтео само чисто да чујем у ком својству сам ја био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да сте виши официр, тако нешто а не старешина. Можете да поновите, изволите?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ја сам доживео тако као претпостављени па због тога само да ли неко ко је виши по чину или неко ко ти је био претпостављени старешина?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја нисам од Вас добијао наређења јер Ви сте били командир I вода, Стојковић II, а ја сам био III.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добро, у реду, то ме интересовало. И само још једну ситуацију везано сад за питање адвокатице Фурјановић где се спомиње тај пушкомитраљез који се налазио у формацијском наоружању наше јединице. Да ли сећаш можда који је то пушкомитраљез? Да ли је то онај стари М53 или су нови М72 или М84?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Од нових типова личи на.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Значи, није то онај шарац што би рекли?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја бих замолио ако могу чашу воде да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чашу воде, да.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих поставио само сведоку једно питање, остало ми је мало неразјашњено око ове колоне која се кретала. Сведок је изјавио, колико сам га ја разумео да су прво ишли цивили, па затим војска и онда «Душан Силни» горе, доле, лево, десно, је ли то тако остало, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је он рекао.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих га сад питао да ли му је мало нелогично, а каже да је колона 50-ак метара била удаљена да може 50 војника, 50-ак цивила да буде на 50 метара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли му се чини то мало нелогично?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам ја могао измерити, ја сам рекао колико ја сматрам отприлике да је то било дугачко. Ја сам по мојој некој процени рекао толико али можда је било више, можда је било мање.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хтео сам да Вас питам, јесте ли сигурни да смо баш тако ишли? Значи, прво цивили у колону један иза другог, па онда ви један иза другог?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: По двојица су ишли ја мислим цивили, колико се ја сећам, али ми смо ишли иза њих.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није колона по један, то је онда две колоне, један поред другог, је ли тако? Хоћете ли се сложити са мном?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја се тако сећам, сад да ли је.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је онда у две колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан. Питао бих сведока, с обзиром да је рекао да је био на, кад је колона кренула на зачељу колоне.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Морате мало гласније, извињавам се.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Данас сте рекли да сте када је испред задруге колона кренула да сте били на зачељу колоне.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ко Вам се прикључио на првој левој кривини према излазу из села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко уопште прикључио?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам то приметио да је неко накнадно долазио то не знам, нисам видео.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте приметили војнике у овим шареним униформама што називате комбинезонима?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам Вас разумео.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао да је такве приметио.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Мало гласније само причајте, није проблем.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми остало ми је нешто нејасно, улаз у детелину да ли је ишао по ширини детелине или по дужини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: По ширини како смо ми стајали, сад да ли је детелина дужа или шира то не знам, јер ми како смо кренули како смо дошли са пута тако смо се распоредили, тако смо распоређени, а да ли је.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли се сећате како изгледа та детелина?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па било је по ширини.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: По ширини, а да ли знате онда колико је широка детелина?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то, не могу да проценим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Рекли сте да сте били иза осамдесет метара, колико су били ови из «Душана Силнога» иза мештана удаљени у детелини?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда десет до петнаест метара тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико их је било?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па можда петнаестак тако, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ушли, је ли? Сви ушли у детелину?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Из «Душана Силног» да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Петнаестак можда, не знам тачно, не могу да се сетим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тог цивила што су убили пре минског поља, значи не мора уопште да значи да су то из «Душана Силног» него неко ко је био ту.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја, ја сам само знао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па не, ти говориш «Душан Силни», неко из «Душана Силног».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је говорио да је њему тако речено да су ти људи «Душан Силни» и други

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја не знам за друге јединице никакве.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, али и сви други који су били он њих назива «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако прича.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ја не знам за друге.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И рекао је да су и ови из школе били добровољци исто тамо, а они нису «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то рекао.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао је, како није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су добровољци ишли.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ја сам рекао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И то је рекао кад га је тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела да сте видели да се они крећу са вама.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Ја сам рекао да сам видео увече двојицу, тројицу људи који нису припадници наше јединице у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: А од школе до задруге смо сами дошли нико није из друге јединице био с нама од школе до задруге, тако сам рекао и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето тако.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тужилац кад га је питао он је рекао када су излазили из задруге онда је видео ове из школе где су били с њима.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам тако, а има уосталом у транскрипту. Добро, знате шта, има у транскрипту тачно шта је рекао, према томе да не полемишемо ко је шта чуо.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Шта су ти цивили за вас представљали тамо, ко су они били?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па, цивили, не знам да ли су били заробљеници како су названи, за мене су били цивили пошто су били у цивилним униформама, а да ли су били заробљеници и да ли су били не знам како на други начин да се изразим.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А шта би радили да су они покушали да беже?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то шта би било, не могу сад нагађати неке ствари које се нису десиле.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А јесте пријавили то убиство тог цивила неког?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам ја ником, па то су видели сви који су били ту у тој акцији.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па ја Вас питам јесте Ви пријавили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам пријављивао ником.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Зашто?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па коме да пријавим.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па цивил убијен како, јесте имали неког органа безбедности у групи?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па ко је био ту он је видео, коме ја имам да пријављујем.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па Ви сте видели.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Али нисам ја меродаван да ја пријављујем кад ме нико није питао ништа. Не могу ја пријављивати нешто самовољно.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Нико није могао да Вас пита је ли неко убијен тамо, него Ви сте видели и Ваша дужност је да пријавите то.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Коме да пријавим? Нико ме није питао, не знам шта ја да пријављујем нешто што ме нико није питао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па није неко могао да Вас пита нешто што није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што сведока. Уосталом Ви нисте тужени за минско поље.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нико ме није питао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јесте «Душан Силни», он нон-стоп «Душан Силни» прича, а не зна ни ко су, ни шта су, а оно што зна неће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте пуномоћник јединице «Душан Силни», немам такво пуномоћје у предмету.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао је испред школе да му је речено да иде у претрес винограда, затим да су дошли испред задруге и каже након двадесет минута излазе ови тучени цивили и предводи их тај неки крупни високи и рекао му да им се прикључи,

зашто му није рекао да он иде у претрес винограда, шта он има с њима?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па како ћу ја знати где се иде у претрес винограда којим путем.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Али ти си рекао да сте ви раније вршили претресе без цивила, сад видиш ови воде цивиле и неко те зове, како си знао да је то тај што треба да он иде у претрес винограда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам могао ја самостално да одлучим где се иде, да ли се иде у претрес винограда или се не иде.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тај што ти је махнуо и што ти је рекао да кренеш с њим, откуд си знао да он иде у претрес винограда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам, како ћу знати.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па што си кренуо с њим кад је теби речено да идеш у претрес винограда?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па где сам онда кренуо, морао сам кренути негде где иду сви остали, нисам могао ја кренути на неку другу страну.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Значи неко други да ти је махнуо ти би за њим кренуо?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам ја, углавном он је махнуо како смо кренули сви смо кренули тако, нисмо сад појединачно, није он питао појединачно никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћници оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведоку пре доласка у Ловас било познато које су јединице учествовале у нападу на Ловас?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то, то ми није познато.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведок може да опише изглед села кад сте ушли у Ловас да ли је било спаљених кућа и какво је стање било ту?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то, могу да се сетим само да су ограде биле малтене исте као у Чаковцу, то су типичне ограде зидане циглом, иначе да ли су то куће нове или старије то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, него да ли су спаљене, биле спаљене?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не сећам се тога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је те ноћи, прве ноћи које сте провели у школи било пуцњава по селу, да ли сте чули?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Чула је се увече, то сам рекао кад сам, не знам тачно колико је било сати кад је пуцањ се чуо на улазу

у школу и онда су тројица ових што нису из наше јединице изашли ван зграде испред врата и пуцали су тамо, чула се пуцњава и даље из неких делова, откуд знам, сад не могу да одредим не познајем ја село да бих знао да кажем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли касније сазнали ко је то пуцао?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам сазнао, ја сам видео да су изашли тројица или двојица тих напоље, немам појма ко је, откуд знам, не познајем људе, нису из ваљевске чете.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је тад приликом постројавања јединице које је извршио Дарко Перић, како сам разумела, неко одбио да иде на тај задатак који је образложио овај Перић?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па није, сви смо ишли, ко је кренуо он је ишао, нико се није вратио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, него да ли је неко одбио да крене?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то. Нико се није вратио, ја нисам видео да се неко вратио, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Вама у том тренутку, значи приликом кретања из школе било познато да ће вама у тој акцији командовати неко из «Душана Силног»?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па нисам тачно ја то знао баш сто посто.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у ком тренутку сте то схватили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па видео сам како смо кренули иза њих да они држе ствар у својим рукама, сад нико није, не знам ни да ли је ко покушавао да ми командује, ја нисам видео, а кад су бацили бомбу то је већ онда било, не знам, ја причам за себе да сам имао страх и да не бих никакву команду ја могао да издајем ни да сам хтео, не бих се петљао у то. То су ствари неке које се на други начин гледају него у нормалном животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад, о чему се ради? Шта реметите? Изволите даље. Реците.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Питање је било врло децидно формулисано кад је схватио, у ком моменту је схватио да командује «Душан Силни», ми о томе у току данашњег саслушања сведока немамо никакву информацију судија. Значи и Ви сте мало пре потврдили да је он чуо то, а да не зна, значи ја бих молила да питања буду потпуно прецизна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих само да појасним ако могу овај сведок каже да је касније у току целе акције поступао по налозима неког из «Душана Силног», па где је чуо, кад је чуо и како је чуо? На

почетку је било питање кад је сазнао да треба да поступа по налозима неког из «Душана Силног».

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Чуо сам да се помиње само јединица «Душана Силног» неколико њих је поменуло, не знам тачно ко је поменуо, углавном ја за другу јединицу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а кад сте чули да ће они да командују акцијом?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па видео сам кад су пошли да су они узели, да су почели да командују, откуд знам са ким су се они то договорили, то ја не знам. Да ли су се они са неким договарали то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте видели где је, након што Вас је довео до школе, тако сам ја разумела, на крају је остало да Вас је Дарко Перић довео до школе вашу јединицу, где је он отишао после тога?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не могу то, не знам. Не знам да ли је био с нама, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то већ, већ се изјаснио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли је он са неким комуницирао у међувремену?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не знам, нисам приметио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте док сте стајали испред дворишта задруге тих неких двадесетак минута како Ви кажете, да ли сте видели да неко туче затворенике у дворишту?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам то видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте видели који се од војника налазе међу затвореницима, мислим у дворишту уопште ко се од војника налази?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам видео док нису почели да излазе ништа у дворишту, капија је била затворена, ја нисам ништа видео ко има у дворишту нити сам знао док нису почели да излазе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Током кретања до минског поља да ли сте кад је тај неко од војника бацио бомбу у кући да ли знате да ли је неког било у кући, да ли је кућа била празна или је било неког унутра?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то. Нисам видео да је неко изашао нити да ли је неко био, углавном бомба је бачена и ми смо прошли даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ову акцију, заправо ово обезбеђивање ове амбуланте у којој су били затвореници касније после овог, ти

затвореници заправо рањеници, то су били рањеници који су страдали на минском пољу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам за то, не знам јер ја нисам познавао никога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је Вама издао наредбу да чувате те, да пазите те рањенике у амбуланти?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не могу да се сетим, то је било кад смо се вратили са те акције па предвече негде неко ми је рекао али не могу да се сетим ко, не могу, нормално не знам уопште да ли ми је рекао Перић или Влајковић или Јосиповић не знам то, не могу да се сетим али добио сам команду од некога углавном из наше јединице од нашег официра али не могу се сетити тачно ко ми је рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Која је Ваша дужност била, да пазите да ти рањеници не побегну из амбуланте или да неко не дође и не нападне их?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па вероватно да их неко не нападне или да не побегну, у сваком случају оба, не знам, углавном ми смо обезбеђивали њих, значи био је ту и доктор и две медицинске сестре и не знам колико је њих било, десетак можда, нас било десет и то смо их чували, нико их није дирао, сестре су превијале ако је требало нешто давале им лекове, ми се у то нисмо мешали ништа, ноћили смо ту и сутрадан смо отишли.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А током кретања колоне од задруге до минског поља је ли било неког престојавања током пута?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није током пута, не сећам се тога, ишло се нормално како се ишло.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми само још ово, кажете да сте током пута од колоне до минског поља носили оружје о рамену, да ли сте променили начин држања оружја кад сте стигли до минског поља, односно до те детелине?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, не сећам се ја, ми смо већином, ја сам носио тако, сад да ли је неко променио то то се не сећам, ја сам носио тако пушку увек.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како су оружје држали ови припадници «Душана Силног» или већ тих неких других јединица, током кретања како су они држали оружје?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не сећам се тога, знам да су имали аутоматске пушке, тако имали су још неки, већином аутоматске пушке, а сад да ли, не сећам се како су носили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам обраћао пажњу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Хтела бих да Вас питам да нам кажете кад и у којој ситуацији сте Ви сазнали за овај претрес винограда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао на почетку свога исказа, ујутру рано при поостројавању. Одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда накнадно сазнали да је неко знао уопште за претрес детелине?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, накнадно ништа нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули некога да је накнадно да је рекао да је он то знао да заправо реч о томе, да ли је било неке приче о томе?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није ми то нико причао, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте били испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није укључен микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте били испред задруге да ли сте Ви неког препознали од представника локалне власти, јесте знали неког?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли уопште некога знате из Ловаса?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ми смо, нико други, никога се не сећам осим нас из Ваљева да бих неког препознао, не знам никог.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ту испред задруге видели тог припадника «Душана Силног» кога описујете као висок, ћелав?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, тек кад је изашао из задруге.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле он излази?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Из задруге тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате с ким је сам, да ли излази сам или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не, излази он и отвара капију, излази он и још један и цивили за њим одмах покрај њега.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете тог другог да опишете?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не можемо, не сећам се, знам да је било двојица, е сад не сећам се лика уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте тамо на путу поред детелине и када је било дошло до експлозије и све, Ви онда кажете «е онда је неко са пута тог давао инструкције како да се разминурају mine».

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, како да се ваде mine.

НАТАША КАНДИЋ: Па како да се извади, ваљда да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је исто.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам да ли знате ко је то?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Није био из наше јединице. Описао сам га да је био у СМБ униформи, али из наше јединице није био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли долази са стране или је он неко из колоне?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Он је на путу стајао и командовао како се ваде мине.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али одакле он на путу?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли он накнадно дошао или?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па кад је стала акција та пуцњава ја не знам нисам га запазио пре тога да је био, нисам само њега.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неко возило поред њега?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Не, ја сам само њега видео после да је он са пута командовао да му објашњавају какве су мине.

НАТАША КАНДИЋ: Како то долазите само мине ваде само ови цивили а да ви војска?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па шта, ја нисам могао ући у минско поље, то не бих урадио малтене ни да ми нареди неко, а камоли самостално.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте онда, како Ви нисте могли ући у минско поље?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Нисам обучен за то, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А цивили?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па не знам то, нисам ја командовао тим. Ја сам причао како је било, а зашто је то тако ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, шта је сад, стално неко прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста, немојте, сад ћемо још мало паузу.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте се вратили је ли било неког говора уопште шта се то догодило откуд детелина не виноград, разминирање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала прва то на почетку још да ли је било неког разговора због чега, што се ово десило, рекао је да не зна, да се не сећа.

НАТАША КАНДИЋ: Накнадно Ви сте, Ви неке од оптужених познајете је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ПЛАВШИЋ: Па познајем их.

НАТАША КАНДИЋ: Добро ове из Ваљева, да ли сте некад до данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање, одговорио је, ја сам га питала до данашњег дана да ли је неког питао шта је ово било, рекао је не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могу само једно питање допунско, извињавам се, кратко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ће сви да траже још по једно, ако се тужилац сагласи на то кратко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам допунских питања и мислим да смо довољно питали сви данас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хтео сам да га питам да није нешто у роду Вама или госпођи Кандић кад га не оптужујете, то сам хтео да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се јављате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сам хтео да питам, јер.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, адвокат Налић не можете тако да причате у судници.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 12 часова и 20 минута и биће настављен у 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Плавшићу можете да идете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 04 минута.

СВЕДОК ЖИВАН СТОЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стојковићу.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Михајла, радник, адреса Ваљево, Милана Станића 15, рођени у Ваљеву 1958. годиште?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 20.јуна 2007 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у неком сродству или завади са оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Њих не познајем сем Перића, Влајковића и Јосиповића, нисам ни са ким ни у завади.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу, можете да седнете и спустите тај микрофон. Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је догађаји у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991., страдање 69 цивила хрватске националности и предмет је у три тачке, један део је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, други део противзаконита затварања, телесна повређивања, убиства цивилног становништва и трећи део је догађаји и страдање цивила на минском пољу. Ви сте већ давали исказ и истражном судији 20.јуна 2007. године и Војно безбедносној агенцији 12.априла 2007.године с обзиром да из ових Ваших исказа произилази да сте у том периоду били тамо испричаћете суду све што је Вама познато у вези ових догађаја.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем ми смо били у, из Ваљева смо отишли у октобру месецу отишли смо у Сремске Чаковце. Добили смо у Ваљеву наређење од пуковника или потпуковника Ђокић, не знам шта је тад био по чину да имамо обезбеђење села, што смо и радили у Чаковцима све до тог дана док нисмо добили наређење да се пребацимо у Ловас исто на обезбеђење села и то је било, да Вам кажем ми смо дошли у Ловас то је било увече, поподне, а сад тачно не могу да се сетим да ли је то било исто вече или сутрадан у Ловасу кад је дошло до пуцњаве кад смо се распоредили у школу дошло је до нехотице је неко у школи на степеницама опалио метак и ту смо сишли да видимо шта је, у међувремену су њих да ли двојица, тројица излетели напоље и пуцали су са зољом у правцу једне куће и после тога је настао ту и хаос, туче, пуцњаве, хапшења, затварања. Ко је то радио стварно не знам јер наши од војске од јединице наше није нико, јер кад смо дошли у то, ја сад никако да ухватим ред, али добро мало трема и то, да Вам кажем од војске кад смо дошли тамо ми смо нашли ту су већ били неки добровољци, било их је десет добровољаца из

Ваљева и било је оно што ја кажем неки четници, да ли је «Душан Силни», ја стварно не знам ко је, значи не знам, не познајемо људе, били су у разним униформама и са разним наоружањем. Били су и без униформе, са брадама, кокардама, значи свакаквих је било у Ловасу кад смо дошли. То је било кажем Вам кад је тај опалио тај метак у ходнику он је рикошетиро ту у том приземљу и онда су ови излетели пуцали и тад је настао хаос комплетан у том селу, у Ловасу. Тај затвор и то све то сам ја видео на телевизији Б-92, значи нисам кад је било емисија, значи нисам знао ни где је, нити ме је интересовало, значи нисмо за то ни обучени, јединица није за то обучена нити имамо људе за акције, ми смо били за обезбеђење села, држали смо обезбеђење села, мој вод је држао обезбеђење уласка села ту код школе, трећи вод је ваљда био на другом крају села, е сад где је први вод био стварно не бих знао да Вам кажем, не сећам се, јер двадесет година је прошло ипак од тада. И не знам, значи то је било, ја сам у тој школи сам исто ја имао један конфликт са једним, ја не знам ни како се зове, ја сам га и описао био је ћелав, висок преко два метра и нешто, преко сто и нешто килограма је имао. Хтели су да истерају камион један «Ивеко» шлепер хтели су да истерају, ја нисам дозволио пошто смо били ту на обезбеђењу села значи речено нам је да не сме ништа да изађе из села и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То је све, ја нисам ни ишао ни у ту задругу, нити сам ишао са мојом војском ни у ту ливаду, нигде. Значи ја сам остао код школе да радим то што ми је наређено, за то нисам био ни обучен да погине неко од војника, да буде рањен, да ја некога носим на души, то ми није падало напамет, јер су све млади људи били ту са мношвом у тој јединици, у мом воду, ми се знамо из града, ту смо били и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми кад сте тачно ви стигли у Ловас? Ако не знате датум, оријентишите се према овом догађају кад се десило на том минском пољу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, датум стварно не знам, знам да смо увече негде ваљда, дал је било четири, пет сати увече смо дошли, после тога смо можда дан, два и вратили се за Ваљево, стварно не знам који је датум. Јел 20 година, не сећам се стварно, 20 година је прошло од тада и мислим то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овој вашој изјави коју сте дали Војнобезбедносној агенцијом помињали 16.10.'91.године, прилично прецизан податак сте дали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да вам кажем, у Војно безбедносној агенцији када смо давали изјаву, били су ту, сад ја не знам ни како се зову, па смо кроз дискусију су ми, они су ми рекли, мислим, ја стварно се не сећам да је то 16., ето мислим, кажем вам разговарали смо, ја сам доста и ствари у тој Војно безбедносној агенцији и сазнао, е сад од кога ја не могу да вам кажем тачно ни ко је то, ја нисам ни знао да је рецимо Дарко Перић није нама више командир чете. Него да је Влајковић, ја сам мислио да је Влајковић командир Првог вода. И то сам све сазнао у тој Војно безбедносној агенцији када сам био горе на четвртном спрату, не знам ни ја, сам давао изјаву, ту је био један бркица и он ми је баш ч овек, седели смо и причали и ја сам давао изјаву и тако смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ко вас ту распоређује на те страже, ко вам даје задатке кад сте дошли у Ловас?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да вам кажем, у Ловас, мислим нисмо, страже смо давали и у Чаковцима и у Ловасу, у Ловасу смо имали, ја се и то да вам кажем поштено, тај један састанак смо имали за обезбеђење села, онда се договоримо где ће који вод да буде, шта ће који вод да ради, између себе се договоримо, значи. Знате како, нисмо ишли оно стриктно баш због тога што се знамо и овако, нисмо ишли ми стриктно никако на та нека оштра наређења, ти ово, него Први вод ће бити ту, Други вод ће ту и Трећи и то је то. Имали смо један мали састанак са Дарком и он је рекао за обезбеђење села. Е сад, ја сам се с њим, то су ми рекли, ја сам се с њим посвађао на том састанку, окренуо сам се и склонио сам се, ја стварно се не сећам ни због чега, ни зашто. Ето да вам кажем, значи то је давно било, сигурно сам то урадио, можда је нешто било што није одговарало, или није било у складу, ја сам се окренуо и ја сам држао то обезбеђење и то, мада се ни у Чаковцима нисмо ни виђали, дошли смо ту, распоредили смо се где ће ко и то је тако функционисало стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то, значи прву ноћ кад сте дошли имали тај састанак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је то било одмах, одмах, или је то било у Чаковцима, стварно се не сећам, да ли је то било овамо или у Чаковцима стварно не бих знао да вам кажем, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту прву ноћ кад сте дошли.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Прву ноћ, прву ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је било то неко је испалио случајно па је дошло до?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја стварно и то не могу да се сетим, да ли је то било прву ноћ или је било сутрадан, то је било пред, то је био хаос, то је вероватно било ту прву ноћ. Ту је био хаос да вам кажем, после те пуцњаве и тога то је било пуцања, ми нисмо опалили у Чаковцима један метак, ту је било пуцања сачувај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте истражном судији да је дошло сутрадан до неког затварања становништва?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па то је онда сигурно тако, значи сутрадан да су затварали, ја стварно, да вам кажем, ја не могу да се сетим да ли је то било тај дан или сутрадан. Значи после те пуцњаве, ето, ја ако могу тако да вам кажем, после те пуцњаве је дошло до тог затварања и тога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте истражном судији да сте ви упознали неког мештанина ту кога те заштити од тог затварања?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, јесте ја и Митровић Драган, добро Гане је сад шлогиран, да вам кажем, то је заштићен, то је од једне куварице што нам је кувала храну доле, жене доле у приземљу. Е то је њен муж она жена је се, он је човек био код нас ту долазио је, дошао је у школу и није дозвољено да буде затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то хтео тог човека да затвори?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То су, да вам кажем, ја не знам ко је хтео, не познајем те људе, јел то је било, значи ми смо их врло кратко видели, то су неки добровољци који су, одакле су, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, причали сте истражном судији да сте тог дана, кад је тај човек требало да буде затворен, да сте чули ту ноћ нека јаукања?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па то је после пуцања тог, после пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте тако причали истражном судији. Ви сте причали да је једну ноћ било то неко случајно пуцање, па онда зољом ови гађају.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сутрадан затвара се становништво.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, ја сам то, ја сам дао изјаву, није ништа спорно ту, али то је све је се десило, значи

истражни судија ме није, нису ме питали у детаље али то се све десило, ја сам дао изјаву да је то било сутрадан, то затварање и пуцање. То је сутрадан било затварање да, значи затварање и пуцање да је то сутрадан било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте причали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта ви знате о том затварању људи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам ништа да вам кажем, значи стварно не знам ништа, ни где су их затварали, ни зашто су затварали људе, нити је ко нас тамо ни нападао, ни пуцао на нас, значи нит сам био да видим где је, ни шта је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, да ли су неки припадници ваше јединице, ваше чете учествовали у том затварању људи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам чуо, нисам чуо и не знам, то нисам чуо да су наши затварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су неки припадници ваше јединице, односно ваше чете чували стражу ту ноћ кад су људи били затворени?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, чуо сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе нешто?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То не знам, само сам чуо да су негде у задрузи, ко је, шта је, стварно не знам, не знам ни ко је био тамо у задрузи ни где је задруга. Значи ја стварно нисам хтео ни да изађем, нит ме је то интересовало уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Знате што ме није ни интересовало, јер ипак нит познајемо људе, нит знамо ко је, а сви су под оружјем, значи то уопште није, уопште пријатно бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте уочили у том селу да неко становништво, да неки мештани имају неке беле крпе око руку?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Носили су, били су обележени са белим крпама, ил са белим тракицама око палета, око руке и то, а у Чаковцима смо били ми обележени, а овде су били мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештани јел?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су то били?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Бела крпица везана око палете, око руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, на цивилној одећи, на некој?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: На цивилној, на униформи, на шта, у чему су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, на цивилној одећи или на униформи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па на јакнама, да вам кажем, у цивилу су, имали су обележене те крпице и то. А ми смо у Чаковцима имали јер смо држали то обезбеђење, тако смо се ми тамо договорили са овим мештанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог догађаја, ово што се дешавало на тој детелини где се испоставило да је минско поље, шта сте ви сазнали у вези тога?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја то не знам. Нисам ништа сазнао да вам кажем, ја сам то тек после чуо кад је то све, од војника ових што су ишли, чуо сам да су тамо у минском пољу да су неки настрадали, и да су их пребацивали са камионима у Шид у болницу, где су ишли стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то неки настрадали, ваљда сте чули шта се то десило, јесте ли питали, још ако су били из ваше чете, јесте ли причали с њима, шта је то било?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да вам кажем, нисам причао, кажем вам, јер ја нисам хтео ни да идем, они кажу да су у минско поље ушли, како су ушли, шта је, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ја нисам хтео да идем?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам хтео, ја сам остао на обезбеђењу села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама неко наредио да идете па нисте хтели?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није, није ми нико наредио, ја сам први дан, кажем вам кад сам добио наређење за обезбеђење села, ја сам само то радио и нисам ишао из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што онда кажете нисам хтео да идем, јер вас неко питао да идете па ви нисте хтели или како?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, погрешно сам се изразио, ја се извињавам. Значи само сам се држао свог дела што сам добио да обезбеђујем село, јер нисам ни обучен да идем ја у минска поља у претраге или било шта, или, дал ме разумете. Ми смо техничка служба за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој школи где сте се ви сместили било још неких људи из Ваљева?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, па ја сам рекао на почетку, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, јел их ви?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, око десетак њих је било неких добровољаца. Био је и старешина један с њима, ја сам то после сазнао да се он зове, презива Димитријевић, ја сам мислио да је Стефановић, Станковић не знам ни ја како сам и рекао, јер нисам, човека нисам ни видео и не знам ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли везано за овај трагичан догађај на тој детелини ви нешто причали са командиром чете, другим командирима водова, било са ким, са Дарком Перићем?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам, нисам ни с Дарком, нит сам ни са ким причао, мислим јер то је ужас за мене и ја то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте причали, што нисте?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па зато, да вам кажем уопште, што бих, мислим, није ме, да вам кажем поштено то ме није ни интересовало да, то је сулудо тако нешто и урадити и десити и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, јесте ли чули нешто, јесу ли неки људи страдали па вас није интересовало ко је страдао?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па причали су, да вам кажем, причали су да су ушли у минско поље, да су се активирале mine, то између себе, то да вам кажем стварно се не сећам, ни са командирима, ни са Влајковићем, ни са Јосиповићем, јер су давале изјаве, да вам кажем, капетан Милошевић је долазио давале су изјаве, Влајковић и Јосиповић је исто то јутро, тај дан су били затворени, после тог минског поља, они су били затворени људи, нисмо имали ни времена, ни да се видимо ни да седнемо, ни да причамо, Дарко није ни био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви помињете Дарка да је он вама давао наређења, овде сте истражном судији бар тако рекли, на страни седам.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, дао је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је Радован Влајковић вама издавао наређења?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не. Значи да вам кажем, ја нисам, опет вам кажем, ја нисам ни знао да је Радован Влајковић командир чете, док ми нису рекли, ја сам све мислио да је, јел нон-стоп смо били од осамдесет и неке године смо заједно, Дарко Перић, ја, Плавшић, сви смо заједно од '85., '86., не знам ни ја тачно, или '84., не знам ни ја сада тачно, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко упозорио када сте дошли у село Ловас да тамо постоје неке?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, то је упозорио нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам завршила питања.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: За мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: За мене, знам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да се сетим, ја се извињавам стварно што сам упао вам у реч, није. Упозорио је овај мештанин, човек лепо рекао, разговарали смо и он каже да је све комплет минирано, немојте силазити са асфалта, ја сам га питао ко је минирао, лепо нам је рекао и наши и ваши. Ето, е сад који су пре ту били ја стварно не знам уопште ни ко је био ту, ни ко је то минирао, стварно не знам, и то је доста допринело да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви упозорили ваше војнике којима сте били командир вода?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесам, јесам, рекао сам им да не силазе уопште са асфалта, да је минирано све, да не дирају, још кад смо кренули у Хрватску упозорени су да не дирају ништа, да не претресају ничије куће, где смо смештени да будемо мирни, јер може да буде да је нешто и минирано и све, да не би дошло до трагедије, да се живи и здрави вратимо одакле смо и дошл. То је било још у Товарнику кад смо тек стигли, упозорење, и кад смо дошли пре него што су нас распоредили у Чаковце. У Чаковцима смо спавали у једној кући, нико ништа није пипнуо у тој кући, у тој кући ништа није фалило ни од механизације ништа, све је остало како је и било. Јер то су већином били млади људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у овој изјави пред ВБА помињали сте неког Петронија, јел можете нешто о томе да кажете?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па помињао сам Петронија, за њега сам чуо да је био у том селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте чули, шта? Причали сте овде да сте са њим имали контакт и неку расправу, инцидент, у вези неког камиона «Ивеко»?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не у вези Петронија, ја се извињавам, ја сам рекао мало пре, на почетку да је било да је један ћелав, висок око два метра, и сто и нешто килограма, с њим сам ја имао конфликт око камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте тад у овој изјави да је било двојица њих, да је био Петроније и тај ћелави висок, па да сте имали кажете, тада сам са њима имао инцидент јер су хтели да одвезу камион «Ивеко» али им ја то нисам дозволио јер сам већ предузео дужност на обезбеђењу села. Изволите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Имам примедбу на питање јер уопште тако не стоји у Службеној белешци, ја ћу прочитати Службену белешку, зато сведок и даје такав одговор. «По мојим сазнањима међу њима је био извесни Петроније, који је био проблематичног понашања» и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тада сам са њима имао инцидент, јер су хтели да одвезу камион «Ивеко»». Не читате даље.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Јесте, али је ово у множини, значи такође приликом доласка у село Ловас, приметио сам да ту има и нека добровољачка јединица, значи говори о јединици, а о Петронију само каже који је био проблематичног понашања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наставља, тада сам са њима. Па добро, нека сведок појасни, зато га и питамо.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Сад је он објаснио управо, значи спомиње оног, ево нека одговори сведок.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја да вам кажем, мислим то ја сам једини конфликт што сам имао са тим ћелавим, ја не знам ни како се зове ни ко је то, с њим једино, а та с Петронијем то смо чули ту од неких добровољаца из Ваљева, проблематична и тако даље, значи ја с тим човеком, нит знам човека да вам кажем, нит познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нит сам имао, једино што сам имао, имао сам са тим ћелавим и то је баш било у школи, ту сам имао конфликт с њим, око тог камиона и ту смо завршили сваку причу и никакве више, ја никаквих проблема ја. После тога смо и отишли ваљда, два, три дана смо били и отишли одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поменули сте нешто у овој изјави, пуковника Ђокића. Испричајте ми у вези тога, је ли он долазио у село, тад кад сте ви били у Ловасу, и да ли сте имали неки разговор са њим?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисмо имали никакав разговор са Ђокићем, Ђокић је ја мислим, ја се не сећам да вам кажем, више стварно, ја мислим да је, да ли сам ја помешао да је он долазио у Ловас ил у Чаковце, стварно сад мислим, он је долазио, долазио је једном да нас обиђе и нисам имао ништа. Разговарали смо, он је

рекао шта ми имамо задатке и то је то, да имамо обезбеђење села и на томе је све завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у овој изјави рекли да је након хапшења мештана био пуковник Ђокић, па сте ви разговарали с њим и поменули шта ћемо ми са добровољцима, а да је он рекао да гледате своја посла.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако било?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, јесте, јесте, па потсетите ме, да вам кажем, ја не могу да се сетим, мене нико није, нико ме није послао, ни од истражног судије није ми послао мој исказ, нити сам добио од БИЕ мој исказ. Значи да вам кажем, ја стварно не могу да се свега сетим, јел ипак 20 година је прошло, то колико има кад сам дао те изјаве, има две године скоро. Стварно не може да се сети, Ђокић, знате, значи остајем ја при том исказу што ту стоји, значи остајем при тим исказима, никакав проблем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неког Гођевац Драгана, можете ли да кажете ко је то?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Тај Гођевац Драган, ево сад ћу да вам кажем он је, дал је он имао чин капетана или не знам ни ја, то је резервиста исто који је из Ваљева с нама кренуо, који је био у Чаковцима са нама, био је у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта био је?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Био је у Чаковцима, у Сремским Чаковцима а после тога кад смо дошли тамо ја њега више нисам ни виђао, значи споменуо сам ко је све био из Ваљева од тих наших, да кажемо другара што се знамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког Зорана Грујичића?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А јел знате неко лице које има надимак Боксер?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате неко лице које има надимак Гане?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Знам, мало пре сам рекао, господин Митровић који се шлогирао, он ми је паша. Ја, игром случаја ми је пашеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Митровић Драган-Гане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Драган-Гане?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Из Ваљева, Хаџирувимова, не знам број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у јединици?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел припадао вашој чети?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па он је припадао, он је тек нашој чети је, он је код нас тек дошао кад смо требали да пођемо у Хратску, значи није био у нашој чети од првог дана, он је дошао, имао је ваљда чин, и он је имао чин водника, не знам ни ја тачно, био је ту, није, он је био са, ја мислим да је он нон-стоп био са Дарком Перићем, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неке људе да су у Ловасу убијени, да су затворени, да су малтретирани, тучени?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да сам вам мало пре рекао за то али добро, ево рећи ћемо поново. Ја то, то што сам све чуо то кажем вам кажем вам то сам све сазнао где је и шта је, све сам сазнао на телевизији Б-92, кад је било да су људи затварани, да су тучени, и где је и затвор и где је и тај задруга била и све, то сам тек тад видео, значи уопште нити знам где је било, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тамо док сте били то ништа нисте знали?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, то сам, само сам оно вече, кад је после те пуцњаве то што је било затварање, то смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа неких питања, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ кад стижете у Ловас и смештате се у ту школу, да ли је међу вама старешинама почев од Дарка Перића па надаље било неког разговора, договора, да не кажем наредбе, пошто треба да обезбедите село, где ће који вод, на коју локацију да иде на тај задатак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се, да вам кажем, не сећам се, ја мислим да је било, да сам то рекао мало пре, да је тај био састанак и да је обезбеђење села било, да је било то да за обезбеђење села да смо дошли и да мени је припала школа ту, код школе тај улазак, излазак из села, Плавшић ја мислим да је он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То припало вама, како вам је то припало?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па знате како, између себе се договоримо који ће где вод да буде и то је то. значи нема оно да

има наредба, да се прочита наредба као у мирнодобском стању и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате ту локацију где ћете да одете, да ли то на карти показују, или вас води неко на лице места и каже?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, па ту испред школе, то није, нисмо ми ишли по селу, да смо шетали ми негде, значи овај вам је пут излазак из села, ту сте ви и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сва три вода?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сва три вода, сваки вод је имао где, и ја сам имао ту баш излазак из села, у Чаковцима сам исто имао излазак из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам вас за Ловас, не за Чаковце.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добро, добро, него вам само кажем, значи исто сам и тамо имао излазак из села, Плавшић је имао улазак у село и тако. Е у овом како се зове, у Ловасу је Плавшић негде био тамо на крају села, на другој страни, ја сад стварно не знам ни где је ни шта је радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то сам вас питао, како се то место за то обезбеђење села одређивало, договарало, да ли по карти или вас је неко?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не по карти, онде одмах, ту се се, значи ти си овде испред школе, ту је излазак и готово, мени је тако речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро вама, а за ове друге водове не знате?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте током ранијих саслушања да сте следеће јутро, да сте видели да неки одлазе кажете заробљеници у колони, ван села, према Товарнику. Ви сте били дежурни, после неког времена враћају се али без заробљеника.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте видели са места где сте били?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Са ћошка школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на тај дан, сад се враћамо уназад, значи пре него што се кренуло, ваш део јединице куд је кренуо, дал је кренуо, значи пре тог догађања, пре одласка према Товарнику и одвођења тих људи, да ли је било постројавања ваше јединице испред школе или у школи, већ није толико битно?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се, не сећам се стварно. 20 година је прошло, стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли за то време у Ловасу, да ли је било икаквог састанка и разговора међу вама, кад већ кажете да је био разговор, није било у форми наредбе, да се у вези са наредбама Перића ви неки од вас старешина због нечега нисте слагали?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па ја мислим да је био само тај састанак један, да имамо то обезбеђење села које је било ваљда горе на ходнику, ја не могу тачно ни да се сетим, да вам кажем где је, ја стварно се, не могу да се сетим, стварно се не сећам, јер мени стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тим разговорима, вашим састанцима или наређењима оваквим и онаквим било говора о томе да ће се део неке ваше јединице, или ваша јединица ићи у претрес неког терена?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, не знам, не сећам се тога, стварно не могу да се сетим да је претрес, јер нисмо ми, мислим, и не би могли да претресамо терен, нисмо ни обучени за то, ни. Не сећам, се не знам, не могу да се сетим, ако можете помозите, покушаћу, ако се сетим ја ћу вам у међувремену одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Овако, ја бих вас кратко само питала, прво о вашем смештају у школи и групи ваљеваца, добровољаца које сте описали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, шта за њих?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рекли сте да је било десетак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Било је десетак добровољаца са старешином овим, господином Димитријевићем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А која је то, јел вам познато?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не знам, ни не познајем, стварно ни једног од њих не знам, чак не знам ни господина Димитријевића.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел можете да опишете какве су униформе имали, јесу ли имали једнаке или, или као оне које сте ви носили, или какве, просто како сте их разликовали?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да су они имали оне класичне СМБ униформе, не могу да се сетим, јер је било, да вам кажем ту је било много униформи, биле су и неке прскане униформе, и било је неке униформе црно беле оне маскирне, и било је свакојаких униформи. Значи стварно не бих могао да се сетим, ипак 20 година је 20 година.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел можете бар да покушате да ми кажете где сте виђали те прскане униформе, јер ја сам, сад просто

исправите ме да не идем у погрешном правцу, ја сам разумела да се ви од те школе нисте нешто удаљавали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не у школи, у школи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте били у школи све?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ту у школи смо виђали, у школи, у ходнику школе. У ходнику школе је било тих свакаквих униформи. Ја сам то и дао изјаву, били су и без униформи са кокардама и са брадуринама, мислим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ове црно беле униформе где сте њих видели?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: И њих сам ту у школи, ја мислим да је један носио, то овако иде као, не знам ни ја сад да вам објасним.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А када сте виђали та лица која су била смештена у школи, јесу ли они напуштали школу или су?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Излазили су и враћали се у школу, и они су ту били смештени, ту су се хранили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли се сви заједно хранили?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, сви су храњени ту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, да ли вам је било познато просто какав је њихов задатак ту?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, добро. Ја морам да вас питам просто зато што сте дали различит одговор у односу на исто није Чаковац предмет оптужења, али сте код истражног судије објаснили да би у Ловасу требало да буде задатак исти, да имамо обезбеђење села, тако смо из Ваљева кренули, тако нам је Ђокић рекао, идите, немате никакве акције, немате ништа, не смете ићи нигде, не смете радити ништа, идете обезбеђујете. У Чаковцима смо обезбеђивали да иду људи да раде у поља, у случају да нешто, ја нисам ни једног Хрвата видео и тако даље.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, тачно, нисам ни једног видео под оружјем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па само ако можете то да потврдите, јел ова изјава тачна?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, тако је нама речено, значи у Ловас да идемо да обезбеђујемо село и ја сам се само тога придржавао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, моје питање да ли сте ви обезбеђивали људе који су ишли да раде?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: У Чаковцима да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко је вама такво наређење издао?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ђокић, тамо и мештани су били, били су на уласку у село мештани, речено је нама да идемо да обезбеђујемо село, да људи иду у поља, да раде, у случају напада и тако даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И отприлике како се испуњавао тај ваш задатак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо, да вам кажем, увече ту је било, можда сам ја то сад изоставио, ајде сад без везе и то, ту је, ја сам увече, увече смо били рецимо ми смо обезбеђивали, мој вод је обезбеђивао доле излазак из села, да не би улазили ноћу у село, јер испред нас је било та Маркушица, не знам ни ја, то је било пуцања нон-стоп, тамо у кукурузиште и то, ја сам, чак сам и ја једну ноћ био целу ноћ у води, ту под неким храстом, јер после има, имало је тачно кад да се не шета, и онда кад одемо увече, целу ноћ будемо, кад је преко дана, на свака три, четири сата, два, зависи како кад се договоримо, тако смо се мењали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте конкретно ишли са људима који иду да раде у?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, ми смо обезбеђивали село, а људи су нормално свој посао, они су радили, што ћу ја ићи с њим, да идем ја са њим са трактором да радим, шта имам ја да радим, он иде своје да ради, ми радимо своје, ми држимо свој део, они раде свој и то је то. Што би ја ишо с њим да му ја копам и да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, само бих вас питала још за беле траке о којима сте говорили?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је то био исти начин на који сте били обележени ви рецимо у Чаковцима?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, исто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Исто су тако били и мештани?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Исто, овде од чаршафа ставили и.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И тако сте исте.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Тако исто и овамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Видели у Ловасу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И која је била сврха?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Стварно не бих знао да вам кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па конкретно што сте ви везали ту белу траку?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па ми смо између себе се договорили да би се разликовали ако би дошли други у униформама тамо, да би се разликовали ми, наши, ако би неко наишао у истим униформама као ми, да знамо ко је и шта је, због тог обезбеђења у Чаковцима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја просто могу да вас питам, како неког ко је прошао то, значи имали су?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо, ево ја вам сад кажем, ми смо у Чаковцима били везали то да би се разликовали ако би неко од војске, били ко други ушао у село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је то значило да ти који су обележени да су сигурни на неки начин?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па то би требало тако да значи ваљда, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро и само још једно питање, ако можете да се сетите, кад сте напустили Ловас, ако, не датум, него у односу рецимо на то?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Дан-два ваљда сутрадан је био Милошевић, не знам, дан, два, три, не знам, не знам стварно не могу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел дошла нека нова војска?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Дошла је војска из Крагујевца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Док сте Ви још били у Ловасу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, јесте док смо ми били, дошло је ваљда негде око много, много око 5000 ваљда војника, не знам ни ја, цела, цела бригада ваљда, са неким пуковником. Не знам стварно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам, немам више питања.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: И то, то вече је исто један ваљда рањен војник, не знам, не могу да се сетим од Крагујевчана, сами између себе се побили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам. Немам питања више.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине, ја сам Градимир Налић, бранилац Милана Радојчића, ја ћу Вам пар питања поставити, ова Ваша школа у којој сте спавали, да ли се она налазила преко пута задруге, с друге стране улице, или поред задруге? Јел можете да се сетите?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Само моменат, ја се извињавам. Овде је била команда, школа је ту, ја мислим да је задруга негде била овде, овде је била школа, задруга је негде овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа не значи овде, онде, реците ми колко је удаљена била задруга од школе?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Иза школе је задруга била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико удаљена?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Можда стотинак метара, можда и више, не знам, стварно не бих знао да Вам кажем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, овај, реците ми овај, јесте ли Ви негде излазили из школе то вече пре минског поља да тако кажем, које се сутрадан догађа, да ли сте Ви негде излазили из школе то вече?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел сте прилазили задрузи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па како сте чули са 100, 150 метара овај, да тамо неко јеца, кука и остало у задрузи.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам ја ни рекао да у задрузи неко кука.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је из Ваше изјаве, ја просто цитирам.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево, ево, сад ћу Вам ја објаснити из моје изјаве, ја сам то и малопре рекао, после тог пуцања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Из зоље, после тога је било дошло до пуцања, до урлања, буке и свега.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, овај.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Кукњаве и то ту је било ужас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто је било важно да овај, рашчистимо значи то Ви нисте чули, значи из задружног круга?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, него кад је било по улици овамо после пуцања, пуцано је у правцу неке куће, онда сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми појавио се некакав официр Милошевић претпостављам из.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То је безбедњак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Безбедњак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел узимао и од Вас изјаву?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А на које околности ако Ви нисте били у минском пољу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, узимао је шта је било ту, ту, пошто сам ја био, ја сам баш био, ја сам га и сачекао у тој команди у томе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чији је он био безбедњак из које јединице да ли се сећате?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Којој је припадао јединици? Јел Ваш био Ваљевац или, или.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Стварно не би могао да Вам кажем, стварно не знам, не сећам се, ја сам њега после смо се срели и на Дрини, на мосту једном и био је исто, стварно не би знао да Вам кажем да ли је он Ваљевац или одакле је стварно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је онда у сећању пошто се сећате чак и имена тог безбедњака, да ли Вам је можда у сећању да ли је тај безбедњак или неко други извршио увиђај лица места јер је то ипак био један догађај у коме и жртва има и мртвих и рањених и тако даље, нико није урадио увиђај?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, не знам, нисам ја био тамо, стварно не знам, јер нисам ни био у минском пољу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чули смо од једног сведока који је да кажем овај, данас сведочио да, да је, био, задатак његове групе између осталог био и да обезбеђује после догађаја у минском пољу амбуланту, да ли сте Ви можда радили на обезбеђењу амбуланте сеоске или Вам је познато нешто о томе?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, није ми ни познато, то да Вам кажем, ја сам био на обезбеђењу изласка из села, то је излазак и улазак од овог како се зове, где је била та.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад смо код тога, извините, пошто видим да врло дајете овај, што каже, прецизне одговоре, шта је задатак био Ваш на обезбеђењу излаза из села, рецимо шта сте, шта је тачан био Вама задатак?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па тачно да, мислим, да не изађе ништа из села и да нам не улазе у село.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је могао неко да изађе овај, снабдевен да тако кажем, нечијом сагласношћу, пропусницом и тако даље, да ли се тога сећате? Или да ли су издаване неке пропуснице за кретање по селу и ван села пардон?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја да Вам кажем врло кратко је време било да би то, да би све било, стварно се не сећам тога, али.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, разумем.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Знам само, мислим заборавио сам да Вам кажем, знам да сам и копао ров онде испред школе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: На улици?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: На улици, онде испред школе одмах.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А од кога сте очекивали напад усред села?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да Вам кажем, кад је пукла ту ноћ
зоља, треба војник да стоји јел треба да погине ту?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли знате које су дужности
обављали други ови водови у селу за време тих негде описујете као
3-4 дана Вашег боравка?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Стварно не знам, али мислим да су они
обезбеђивали, били на обезбеђењу један вод је био, ми смо се
фактички.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли неко чувао неке објекте? Да ли Вам је
то познато?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато или није чувао?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није ми познато, не сећам се, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро. Реците ми мало, још једну
ствар, да ли Вам је некада неко овај, показивао фотографију неког
од учесника у овом догађају, мислим пре свега на тог високог
ћелавог и тако даље.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато шта је са тим лицем? Јесте
ли га виђали после у селу овај.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се да Вам кажем, не могу да
се сетим, знам да смо тад имали, ја сам то избегавао јел да Вам
кажем, то је мало и ризично и с моје стране било што сам урадио,
јер могао сам и ја главу изгубити јел никад се не зна ко како, ко
шта.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ови добровољци или не знам ко су већ, не
знате ни Ви тачно очигледно, Ваљевци, тих десетак које је било уз
тог официра Димитријевића, како сте га означили, које су возило
они користили за кретање? Јел Вам то пало у очи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како су били наоружани? Да ли се сећате
бар тога?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Имали су аутоматске пушке, имали су
исто оружје као и.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било хеклера и оружја сличног мањег?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Хеклер, хеклер. То онај мали?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Е.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам то видео, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шкорпион? Ништа од тога? Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Стојковићу, ја сам Бранко Лукић, бранилац Влајковића.Замолио бих Вас да се сконцентришете на прву ноћ када долазите и овај састанак на којем кажете да је било неких проблема, јесте ли Ви тај састанак напустили пре краја, кажите нам мало, мени остало ми је нејасно то.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем, ево ја ћу Вам рећи, ја сам ту сам се ту са Дарком, можда се господин Дарко боље сећа, може и да ме подсети, ја стварно не могу да се сетим, ја сам се с њим ту закачио на састанку, ја пре завршетка састанка, ја сам се окренуо и отишао. Значи, отишао сам у спаваону, то је у том истом ходнику само на крају је била спаваона ка улици окренута овамо баш, значи, ја и он смо се ту закачили, сад због чега, стварно ако се сетим ја покушавам, можда и зато мало и ове одговоре дајем, ја покушавам да се присетим свега, али верујте ми да је двадесет година прошло, ја мислим и ако сам се посвађао с њим, можда сам се посвађао због нечега што није било у складу с тиме да, обезбеђења села, да је вероватно требало нешто друго урадити, ја то нисам хтео прихватити и вероватно је то све због тога.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да појаснимо овде, господине Стојковићу, Ви то никад нисте помињали, ни у првој изјави, Војно безбедносној агенцији, ни истражном судији, а данас нам то помињете, па кажете, како сте се тога сетили а не сећате се садржаја свађе са Дарком Перићем?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Поменуо сам ја, ја сам поменуо код истражног судије да сам се с Дарком посвађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам приметила овде у изјави.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, да, код истражног судије, појаснио сам, ја сам лично поменуо да сам се да смо се ја и Дарко посвађали на састанку и да сам ја напустио састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу сад да, можете наставити, ја ћу то да покушам да нађем, али.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Следеће питање које бих ја имао за Вас, да ли је Ваша противдиверзантска чета била обучена за разминиравање терена?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не бре, какви, нисмо ми техничка служба и то, не. Инжењерци то раде, то ми не радимо.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: То је било све што сам ја имао за Вас, хвала Вам.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нит знамо да поставимо, нит знамо да разминуравамо, знамо само да погинемо ако уђемо ту.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић, бранилац Перић Дарка. У вези овог састанка који сте рекли а везан је за обезбеђење села, Ви сте на почетку рекли да сте се са Дарком посвађали на том састанку али да се тога не сећате да су Вам то рекли.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ко Вам је то рекао да сте се посвађали? Ако можете да се сетите, ако не ништа.

СВЕДОК ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево, ево, само моменат, то ми је рекао војник ми је то рекао, зато знам да је то спомињано.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Значи, ако сам ја добро разумела, неки војник Вас је подсетио да сте се Ви посвађали са Дарком, а Ви немате то сећање да је било свађе на том састанку?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Још једно питање у вези овог камиона који сте спречили да одвезу. Да ли можете да се изјасните где се налазио тај камион и какав је то камион био?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам рекао једном, ја не знам дал сте Ви чули, ја сам рекао и где се налазио, да је стајао покрај школе, да је «Ивеко» шлепер плави, металик плави, то се сећам као данас да је било, сива цирада.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То, то одлично знам да је био покрај, изнад школе паркиран био.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се само, могу кратко питање за сведока, поменуо је код истражног судије, ја сам то тада тако разумео и овде овај читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Адвокат Бранко Димић, трећа страна је у питању. Сведок је рекао да је његов задатак било обезбеђење села, данас чујем обезбеђење школе, може мало да се присети тога да ли сад, које од та два, да ли може децидно да.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја, ја се Вама извињавам, али ја сам малопре рекао да је обезбеђење села, мало слушајте шта причам да МЕ не би једно те исто нон-стоп причали.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пардон. Рекли сте да су у згради школе били смештени неки добровољци из Ваљева и да је било неких добровољаца по месту, хоћете бити љубазни да ми кажете како сте разликовали ко су добровољци из Ваљева, а ко су неки други добровољци? Пошто сте рекли чини ми се да нисте никог из Ваљева конкретно познавали ко је био смештен ту у вашој школи.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да Вам кажем ја нисам навео ни колико је било ових ни колико је ових, значи било је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте било их је десет.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Неки су из Ваљева неких десетак из Ваљева је било, то сад не могу да се сетим ко је рекао да су добровољци из Ваљева са господином Димитријевић, ја нисам ни знао ни да је Димитријевић него не знам ни ја како сам реко Стефановић, Станковић, да Вам кажем и ту је било још доста људи, значи али чим нису у нашој јединици аутоматски значи ни једна друга јединица није била ту сем добровољаца или ТО из тог места или било ког.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па онда ћу да Вас вежем само за ову Вашу изјаву коју сте дали 12.априла 2007. у Министарству односно Војно безбедносној агенцији кад сте рекли да је прве ноћи дошло до неког инцидента итд., и објашњавате неко пуцање из неког објекта који се десио преко пута објекта где сте ви били смештени, па спомињете неке «Беле орлове» добровољце, на основу чега такав исказ дајете?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем, ево сад ћу Вам рећи ја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли су Вам тако сугерисали тамо или?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, да Вам кажем, ја сам тамо седео и разговарали смо вероватно ја, мислим то је исто било пре две године не знам, али Вам кажем значи да ли су «Бели орлови», «Душан Силни» или су четници или муџахедини, ја стварно не знам ко је то био, је ли знате.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А добровољци из Ваљева нису?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Шта, пуцали? Ја то нисам рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, питам да ли су они?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е не знате, добро, хвала.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја то нисам рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И будите љубазни само ми објасните ако можете да се сетите, како сте интервенисали да спасите тог мештанина кога су хтели неки да хапсе? Рекли сте да сте ви интервенисали, објасните.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем, је интервенисао Митровић Драган га је довео, ја мислим Гане га је довео у школу и он више из школе није ни једном није могао да изађе одатле, нисмо дозволили, јер ту је, ту његова жена нам је кувала и то, ето како.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Питам ово због ове Ваше изјаве.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево, ево, па сад сам Вам рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако дозволите да Вам кажем, «те сам кад су добровољци «Бели орлови» или како су се већ звали дошли да га ухапсе интервенисали и спасли човека».

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисмо дали да изађе из школе и ту је крај.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На основу чега тврдите да су то били «Бели орлови»?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не тврдим ја да су то, то су добровољци неки.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи дошли неки добровољци.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Неки добровољци, е да ли су Ваљевци, да ли су «Душан Силни», «Бели орлови», четници, стварно већ мислим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извините, ово имам подвучено.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И такође у вези са овом реченицом, овом Вашом изјавом имам једну реченицу, ако дозволите цитираћу Вам је, «Сутрадан сам видео да су добровољци и неки од наших припадника јединице одвели заробљенике у колини ван села према Товарнику», да ли можете да ми појасните само који добровољци и који припадници ваших јединица?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем, ни један добровољац није имао на себи ознаку који је, да ли је «Душан Силни», Ваљевац, из Шида, или Загреба или одакле, стварно. Мислим то је, а од наше

јединице ово ко је ишао ви одлично знате овде који је био први, други, први и трећи вод.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Приликом давања изјаве код истражног судије 20.06.2007 године и данас уопште нисте споменули име Петроније осим у изјави која је дата у ВБА, да ли можете да ми објасните да ли су Вас подсетили на његово име у ВБА?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се, да Вам кажем ја тог човека и не познајем и не знам ни ко је, ни шта је, нисмо се видели, нисмо се упознали, ето, да Вам кажем поштено.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је код вас у воду био Пребег Борисав, звани Кира?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се. Да Вам кажем, тај човек је био, овако сад ћу да Вам кажем, то је добровољац који се добровољно јавио али на поласку из Ваљева, значи из касарне кад смо пошли кад смо из Ваљева, сад да ли је био стварно се не сећам, треба да је био ваљда код мене, не знам ни ја, да ли је он или је Јоца Минђуша, не знам, један је био код мене, стварно се не сећам, немам онај списак стварно.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мислим тако га знам, стварно не знам, и овог не знам да је Пребег него знам га као Киру, ето, стварно, мислим ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, изволите.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Од ових других знам што су били код мене од првог дана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Замолио бих сведока да нам каже да ли је он знао кад су долазили из Сремских Чаковаца у Ловас да је у Ловасу већ било добар део људства из територијалне одбране Ваљева, најмање триста људи?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви приметили на улазу у село, а улаз у село није школа, да постоји војни пункт који контролише и обезбеђује улаз у село кад сте долазили?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се да Вам кажем поштено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте приметили пред зградом задруге која је била преко пута школе да стоји тенк?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ни то се не сећате?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се ни где је, ја кажем да је задруга била иза школе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Значи, а Ви кажете преко пута школе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, нема потребе да се задржавамо.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Споменули сте да Вам је помогао један бркица код давања изјаве у ВБА да се сетите датума кад сте дошли у Ловас.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли можете у судници препознати тог бркицу? Да ли му се може показати госпођо судија, господина Бекама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту је испред њега па нека.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли то тај бркица? Није га добро погледао, није смео.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није, није, како није смео, гледао сам и мало пре, да Вам кажем то је било пре две године да ли се човек променио за две године ја се стварно извињавам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, сви присутни давању Ваше изјаве ако су службена лица знају тамо у записнику, па се могу сви довести, значи неко други Вам је дао инструкције, али добро ово је већ примедба, идемо даље. Да ли се сведок сећа где је кућа од тог човека којег је он спасио да не буде ухапшен? Је ли то преко пута школе?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мислим да јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекли сте да сте улазили.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мислим да јесте, да је преко пута школе, то је једна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, кратко.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Само моменат, могу ли ја да Вам кажем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може, може.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Само ја се сад извињавам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, кратке одговоре, молим Вас, нема потребе.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Преко пута школе овако дијагонално.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да ли је сведок улазио у ту кућу? Јесте улазили у ту кућу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, улазили смо ја и Гане.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сећате ли се већина кућа што се тиче и Ловаса и Сремских Чаковаца су сличне, уздужне су онако, дугачке швапске куће тзв. је ли тако?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па ова је имала велику капију, то је оно ушорено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Као хаустор, је ли тако?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам шта Вам значи као хаустор, али велика капија дрвена затворена, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па велика капија затворен амфорт кад уђете унутра, је ли то?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Амфорт, хаустор, то је то. Рекли сте да супруга од тога сведока се зове Љиља, је ли тако?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Зове Љиљана, јесте куварица.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам примедбу госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сведок очито лаже. Ради се о кући сведока Шелебаја који је био ту, јер његова супруга се зове Љиља и радила је она тако одређивала се да кува кафу где треба, па вероватно други, трећи дан је кувала кафу и код њих, а као што Вам је познато тај сведок је и био притворен по његовом казивању и био на минском пољу, значи сведок инструксан да лаже као што је и онај претходни, јер нисам хтео да излазим да се задржава веће јер осим сестара и доктора Качара у амбуланти су била и два мештанина Ловаса. Један се презива Туркаљ, овај други сам заборавио како се презива па ће се утврдити да и онај лаже исто. Они нису били тамо на обезбеђењу оне амбуланте него су они ишли тамо да трагове тих догађаја на минском пољу затру па нису успели зато што су мештани сами интервенисали и то сам у својој одбрани изнео ко, итд. Поред овога што сведок је изнео то мислим да можете имати потпуну веру у ову моју примедбу јер питање зашто сведок тако говори и ненормално је ово што каже сведок да је цели вод остао да чува школу, школу која је у центру села, а село у том моменту обезбеђује три стотине војника около целог села. Значи комплетан

исказ му је лажан и циљно је лажан и он долази, зна се одприлике од кога, нећу да спомињем, а није случајно ни ово што се догодило 18.-ог у Ловасу и то је ко зна одакле јер 18.-ог је била једна мини конференција међународна у Европи, покушај постизања мира на овим просторима и није случајно да се минско поље десило 18.-ог Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. Опт.Дарко Перић.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан. Мало пре си споменуо да те неки војник потсетио на нашу свађу. Да ли се може сматрати да смо нас двојица у коректним односима и да ли смо се икада ако изузмено то потсећање, ти и ја због нечега звађали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не бре.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Уреду. Кад те потсетио тај војник на нашу свађу? Временски период, не датум, 10 година, 20, пре годину дана, пре месец дана?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Знаш ко, ја мислим да је то Веран мене потсетио.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Кад?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Кад сам требао, кад смо причали, кад сам требао да идем да дајем изјаву и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу ја сам сад прегледала Ваше обе изјаве.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Не постоји то у изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји то да сте се свађали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Онда ја се извињавам, онда смо вероватно смо то причали можда сам заборавио да кажем, али није ништа, значи нисам имао питање да вам кажем значи није ме јавни тужилац вероватно ни питао за то, али Веран Брада ми је то, Дарко ти знаш Верана, значи.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: То је 2007. године?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта 2007. године, нисам вас разумела?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Вероватно ме је.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Тад га је потсетио.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Тад кад сам у БИА-у ишао, па после тога ми је Веран рекао да смо се ја и Дарко посвађали, знате да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем нема у Вашим изјавама овим које се давали и у ВБА и пред истражним судијом.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добро, али после тога вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појављује се данас.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја се извињавам, могу ли само да вам објасним. Кад сам био у БИА-и после тога смо ја и Веран причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Војно безбедносној агенцији?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: У Војнобезбедносној, добро. После тога смо ја и Веран причали јер се ми дружимо и данас дању и све и са Дарком сам ја супер, ја са Дарком никад нисам имао реч и то, али Веран ми је рекао да је он каже посвађао си се ти са Дарком, и окренуо се, каже не знам што си се посвађао и окренуо се и напустио састанак. Значи то ме је истражни судија питао, ја сам то сад ми је пало на памет да вам кажем оно чега се сетим ја ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам то падне на памет данас на почетку Вашег исказа а нисам Вас ни ја питала?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Немам појма. Мислим стварно нити је нешто циљно нити је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ни садржај свађе.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам садржај, ја само мислим знам да ми је он рекао да је то и да смо се посвађали, да сам се окренуо ја и отишао, али нисмо се ми посвађали да не говоримо, то је било тада ми и даље причамо и даље смо и причали и све.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Да појаснимо, да ли смо икада нас двојица причали о Ловасу после 1991. године?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Никад, нисмо се ни видели.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, мада је Ваљево мали град и сви се знамо.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисмо се ни видели, само сам те видео једном код робне куће из кола, нисам ни стао.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Интересује ме, пошто те Веран потсетио на нашу свађу, какав је то састанак био у питању, да ли те је потсетио о каквом се састанку ту ради и због чега смо се нас двојица посвађали?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Немам појма, не знам.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Стани, ја колико разумем Веран ти је само рекао је ли се сећаш да си се ти посвађао са Дарком и ништа.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, састанак и ништа више. Ништа каже ти си се посвађао.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Је ли то био састанак командира чете?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Вероватно састанак командира. Не знам стварно не сећам се. Питаћу Верана ако буде знао да ми објасни.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Шта ће Веран на састанку командира кад има само 3 командира вода.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Он је седео за, био је ваљда сто онде напољу па је седео, каже ти си нешто, заурлао, окренуо се и изашао, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било у Ловасу, Чаковцу или на неком другом месту, је ли се сећате?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је у Ловасу, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате или не знате? Где је било, је ли се сећате?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мислим да је у Ловасу било горе на спрату да је било.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: На почетку данашњег излагања ниси био сигуран да ли је уопште био неки састанак, да ли у Ловасу или у Чаковцу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па нисам вала да ти кажем ни сада, ја кажем вероватно у Ловасу.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Па знаш зашто, ако ниси сигуран треба рећи не знам, не сећам се.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам ајде.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Јер на почетку си био тотално несигуран да ли је уопште био састанак неки у Ловасу, чисто због неке изјаве да се зна шта и како је оно што ти сведочиш, да буде истина оно што ти знаш, а можеш да ми кажеш тај камион «Ивеко» који су они хтели да истерају чији је био?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, вероватно задружни, не знам. Не сећам се чији је био, само је стајао ту камион онај горе паркиран изнад школе.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Постоји ли могућност пошто се неких детаља нормално и не сећаш, да си ти обезбеђивао школу, а да остали водови нису имали задужење по питању обезбеђења у селу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Јер та два вода су ишла на претрес терена, је ли тако, а твој вод није?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мој није, да.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Ако су они нешто обезбеђивали како су могли да иду на претрес и да то што обезбеђују остану необезбеђени, ту нема неке логике, шта ти мислиш ипак си ти био командир вода, да ли би ја увече ајде да обезбеђујете ово а сутра ујутру ето немојте

обезбеђивати, ајмо ми сада да претресамо, мислим мало звучи нелогично. Ти знаш за војно правило да војник где спава и где једе да мора да се обезбеди без обзира да ли је у Београду или је у Ловасу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Знам.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Значи ми смо, сматраш ли да смо ми због тога обезбеђивали школу, јер је наша јединица ту спавала и да је то било унутрашње обезбеђење и није имало везе са спољним обезбеђењем Ловаса?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се Дарко. Не сећам се.

Окр.ДАРКО ПЕРИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље? Изволите.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добар дан Стојковићу. Ја имам једно питање, да разјаснимо ово напуштање састанка јер то је врло битно, значи тај састанак увече у Ловасу, значи да ли је био бучан, да ли смо се свађали, али није био онако да кажемо нормалан, ајде да кажемо оно војнички речено. Ти си састанак напустио када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, немојте Ви да препричавате па сада, је ли имате конкретно питање.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Не, не, хоћу да га потсетим конкретно на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да потсећате сведока па да тражите одговор. Господине Влајковићу када постављате питање не смете да дајете сугестије како ће он да одговори.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ја се извињавам, ја сам први пут у суду не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Први пут сам на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас ја упозоравам да морате конкретно питање, а не прво Ви да му испричате садржај одговора па да тражите.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Извињавам се. Када је почела расправа у вези ангажовања добровољаца, и када је Дарко споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте ко је то причао да је почела расправа?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто питате онда сведока о томе, сведок о томе данас није причао.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Зашто си напустио састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја се стварно не сећам зашто сам састанак напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате да сте га напустили?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: И то ми је рекао Веран, друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је све причао тај Веран, добро.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву примедбу, на шта?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Па то, састанак је био, и он је напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро човек се не саћа, причао му неко.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. А има Јосиповић, сачекајте, редом идемо.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Добар дан.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Живане данас си рекао да је тај човек кога сте ви спасли, да не буде затворен, упозорио те и рекао да су минирали и ваши и наши, па те ја питам у том правцу да ли ти је конкретно рекао шта је минирано и да ли си ти имао сазнања о локацији која је минирана?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам имао сазнања, ја сам то рекао мало прије да је све минирано да се не силази са пута, а шта је минирано где је, значи да се не силази са асфалта.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Уреду, хвала. Што се тиче обезбеђења школе, ја овде имам примедбу, обезбеђење школе је вршио мој вод, значи први вод, а где је вод господина Стојковића ја заиста не знам, али би хтео да га питам да ли је у његовом воду, неко га је мало пре и питао, био Пребег Борисав који је кад је давао изјаву није био сигуран да ли му је Стојковић командир вода и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање да се не сећа.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Одговорио сам ја на то питање.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Да ли се сећаш Јосиповић Радисава из твог вода?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Који је тај Јосиповић Радисав, само има ли надимак ја се извињавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко са Вашим истим именом и презименом?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Са истим именом и презименом. О томе је говорио господин Пребег прошли пут, и на питање адв.Гордане Живановић, човек је рекао да је то човек који је радио у «Крушику» и да је родом из Седлара, а по списку који ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се Ви сећате или не?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: По списку који ми имамо чете, Јосиповић Радисав се налазио у другом воду. Следећа ствар, пред судом, односно код истражног судије су се појавили сведоци Милетић Верољуб и Параментић Станко који су такође према том списку припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, реците ми питање за сведока, немојте сада.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ово је примедба, везана за то што он каже да су то први и трећи вод били на минском пољу, а да његов вод није учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Ваша примедба, да је и његов вод учествовао?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ја кажем да је, да су и војници из другог вода учествовали у акцији која је требала да уследи, односно у претресу винограда, јер су пред судом били и Милетић Верољуб и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нека одговори сведок, да ли су војници из Вашег вода били у том претресу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево сада ћу да Вам кажем, уз моје сазнање да сам их ја пустио, ниједан није био, а сами да ли су ишли, то стварно не могу да се, никога ја нисам могао, а Кира, он је, ја сам малопре рекао, да је он човек тек када смо пошли у Хрватску, да је он тек тада дошао, а да ли је био у мом воду, ја стварно, Пребег, ја стварно не знам, вероватно да јесте, а Јосиповић тај Радисав, сада покушавам да се сетим, ја мислим да је то онај дечко црни, висок, суви. Не бих знао док не би да видим, у свести стварно не могу да се сетим ко је све.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: И само значи та моја примедба да је мој вод обезбеђивао школу, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на то? Он тврди да оптужени Јосиповић, да није Ваш вод обезбеђивао?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо, ја кажем да смо ми обезбеђивали излазак из села ту код школе, излазак из села.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: То је већ нешто друго.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Она зграда, Јосиповићу, она прекопута школе, где је команда, јер сам ја ту, и ја и Мића, Мића Тешановић, сви били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Немам ништа друго, хвала.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Сада то, да ли је то уз школу или мислим, метар од школе, стварно не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оптужени Николајидис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон само укључите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Гане тај, да ли је био у земљорадничкој задрузи 18.-ог?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја то не знам, јер ја нисам био нон-стоп уз њега.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, Ваши људи су могли да иду где хоће без Вашег знања?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па ја не знам да ли је Гане био код мене у воду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања. Имам примедбу, исто, овај, он је био на минском пољу исто, за његове људе не знам, за њега знам да је био на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознајете га да је био?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, њега да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви кажете на ово?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вам рече оптужени Александар Николајидис, да сте Ви ишли исто на минско поље?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја кажем да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Стојковићу, у Вашој изјави код ВБА, Војнобезбедносна агенција, на страници 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите да би знали, ко је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опростите, Димитријевић Миодраг, оптужени. На страници 2, пасус три, односно четири, при крају доле, па каже ово, када сте спасили овог човека, кажете «његовог имена се не сећам, сећам се да се супруга звала Љиља и да је кувала храну за војску». Ми смо се иначе купали у њиховој кући, па Вас ја питам, када сте Ви то дошли да имате времена и да се купате у њиховој кући?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево сада ћу да. Вам кажем, ја сам рекао, ми смо, значи то је разлика, ја сам и ми смо. Ко је се окупао у

тој кући? Окупао се, ја мислим да се, не могу сада тачно да се сетим, али мислим да је Гане ишао да се купа, господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, у реду, само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита оптужени Миодраг Димитријевић, када Ви стигосте и да се купате и да се упознајете са неким човеком и да га заштитите, причали сте истражном судији, сутрадан, када Ви то стижете све?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Могу и сада, прво када дођете негде, ваљда морате некога да упознате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислим, да не дужим, али пише јасно и гласно «ми, ми смо се иначе купали у њиховој кући», добро, то није важно. Но, овај, неколико пута сте поменули неке добровољце из Ваљева чији је старешина Димитријевић Миодраг кога нисте видели, нити упознали, нити било шта. Па чак сте мислили да се презива, не знам, Стевановић или не знам како већ, није важно. Откуд је Вама то сазнање, да је тај Димитријевић био њихов старешина?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па, то су, да Вам кажем, сада ћу Вам рећи, то сазнање сам од војника чуо, од војника који су били ту, да су њих, јер, овај, сада ћу да Вам кажем, мој један војник је знао овог, да ли се зове Саша, не знам како се зове, од овог доктора ваљда син један. Да ли је био такав са Вама? Ја стварно не знам како се зове и он је рекао, он ми је рекао да сте Ви са њима ту.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Њему је рекао, па је он Вама рекао, па сте Ви рекли.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, тако то испада.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је рекла-казала, јел тако?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А од кога сте дознали да се презива баш Димитријевић?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: То сам дознао у Војнобезбедносној агенцији.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, он Вам није рекао тада да је то био Димитријевић?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није, само, да ли сте пуковник или потпуковник били, сада не знам ко је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али да је Стевановић?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, то сам ја рекао да је Стевановић, није он ни рекао како се презива, него ту је, каже, један пуковник са нама.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље. Има још оптужени Димитријевић Јован.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Јован Димитријевић. Хтео бих да питам сведока, пошто је рекао да је он ту негде држао обезбеђење, пар метара од школе, да је био пункт, да ли је он сигуран да је то било толико близу школе?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па да Вам кажем, ја сада, колико је било, можда преко улице онај пункт и ту око школе, то је то. Зашто?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хоћу да Вам кажем, зато што знам са сигурношћу да ту уопште није било пункта, пункт је био на уласку у село, кроз у такозваном Долу, тако су га бар звали, значи ту је била рампа, Ви нисте могли никако бити код школе, ту није било обезбеђење. Значи, никаква рампа, никакво обезбеђење, ништа.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам ја ни рекао да је била рампа.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једино обезбеђење је било пет стотина метара далеко доле, на уласку у село, произвољно речено. А Ви тврдите да сте били поред школе на пар метара, пет метара, десет преко улице. Ту ништа није било од обезбеђења, полиција је била прекопута, школа прекопута и никакви пунктови нису били. Шта кажете на то?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја бих сада, добро, хајде ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате коментар, не сећате се или како, шта?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па, не, мислим, ми смо добили наредбу за обезбеђење села, да ли сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми понављати ту причу, чули сте примедбу оптуженог, шта на то кажете?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мислим стварно, ја не разумем како ми нисмо имали то обезбеђење села, хоћете Ви мени да појасните?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, пуномоћници.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведоку пре доласка у Ловас било познато да је у селу формирана, постоји нека власт, сеоска власт?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте Ви то из приче, заправо, тако сте рекли, знате о тој групи добровољаца из Ваљева којима

командује потпуковник Димитријевић, овај, да ли сте сазнали, каква је њихова улогу ту?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И у ком својству се налазе ту?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, јер врло кратко је било време.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А та пуцњава која се десила, рекли сте вече након што сте Ви дошли, ко је то пуцао?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па, ко је пуцао, стварно не знам, од добровољаца, тројица су излетели напоље и пуцали са зољом.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А после тога, ко је наставио са пуцњавом?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Поменули сте да сте видели мештане Ловаса са белим тракама. Знате ли који су то мештани носили беле траке?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам стварно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли при доласку у Ловас, да ли Вам је било познато да постоји неки затвор и да су неки људи затворени у тим затворима?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не, то сам сазнао тек на «Б-92».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви тог дана значи када се десила та, мислим, када се десио тај догађај на тој детелини и то, знали да први и трећи вод иду у акцију претреса винограда?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И да ли је Вама познат разлог одласка Ваше јединице из Ловаса, разлог напуштања Ловаса?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није, знам само да су дошли Крагујевчани да нас замене и нас су одмах.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нама је овде овај сведок Пребег Борислав рекао да је Ваша јединица, практично протерана из Ловаса због догађаја на минском пољу, јер је учествовала у догађају на минском пољу. Да ли је познато нешто Вама о томе?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, када сте видели Ви тог мештанина када Вам је он то рекао, која је то била ситуација, када Вам је он рекао да је све минирано, да не треба силазити са пута?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ево само да се сетим, ја не могу да, ја мислим да је то било увече, не знам, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када увече, тада када сте стигли или када?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Када смо дошли ваљда, не сећам се тачно, нислим, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте одмах по доласку у Ловас отишли код њега у његову кућу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Него?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је то било сутрадан, не знам, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: А како Вам је онда рекао те вечери?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па, ја мислим да је он био у школи доле, не могу да се сетим ни ја тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и када Вам је, то је једна врло озбиљна информација, која можда, ако је немају други, може да угрози животе великог броја људи, шта сте Ви урадили са том информацијом, осим што кажете да сте рекли својој чети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воду.

НАТАША КАНДИЋ: Воду, воду, да.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ништа нисам урадио, ништа, јер је све било много брзо и много кратко време.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, ко је Ваш претпостављени?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Па, Влајковић.

НАТАША КАНДИЋ: Влајковић?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Или Ђокић, не знам ни ја тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, да ли Ви виђате Ђокића?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте га видели.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Којег, где?

НАТАША КАНДИЋ: Ђокића, Ђокића у Ловасу? Да ли је био на састанку неком у Ловасу?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, Ђокића не видите?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, каква је, које су обавезе у односу на Вас и претпостављеног ако располажете једном информацијом која, не само да има неки војни значај него је од елементарне важности за сигурност?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, то је врло кратко време било, ја не могу да се сетим, то има двадесет година, то да ли је, да ли може то таквом брзином да се то било шта пренесе или каже, мислим, стварно ја се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Али, Ви са Вашег места видите када креће колона према излазу из Ловаса и креће, јел тако?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Тако сте рекли.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да кажете када, је ли то је неки тренутак, нека ситуација када Ви нешто треба да урадите са том информацијом?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Шта ја могу ту да урадим само ми објасните.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ја не могу ту ништа да урадим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада бар, да ли сте проверавали да ли су сви из Вашег вода.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Нисам проверавао, ја кажем значи, ја да сам знао да, уз моје сазнање нико није отишао, а без мог сазнања, могао је да иде ко год хоће.

НАТАША КАНДИЋ: А само ми још реците, како Ви то њима кажете, да ли сте, где, у школи, на неком другом месту, када им Ви то кажете?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Које?

НАТАША КАНДИЋ: Па ово, да не треба да силазе са путева?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо спавали сви заједно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је пред спавање?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо сви спавали заједно и сви смо били окупљени ту, заједно у школи.

НАТАША КАНДИЋ: Који сви, и други водови?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Мој вод је био, били смо ту окупљени заједно и.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, кажете сада, сви сте спавали.

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Да, причам о мом воду.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, рекли сте сви сте спавали. Ко је спавао заједно и где?

Сведок ЖИВАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, не могу, сведок неће да одговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, не можемо га натерати оно што се не сећа, он одговара. Изволите. Има ли допунских питања тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се ПРЕКИДА у 14 часова и 34 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас КВ веће одлучује о притвору по редовном току и сви предлози за укидање притвора се већ налазе у КВ већу.

Следећи главни претрес СЕ ОДРЕЂУЈЕ у дане:

22. до 29. марта 2010. године, и то:

**од 22. до 26. марта 2010. године, са почетком у 9 часова и 30 минута, судница број 2,
дана 29. марта 2010. године, са почетком у 14 часова и 30 минута, судница 4, други спрат.**

- **22. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Влатка Палијана,**
- **23. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Милана Радмиловића,**
- **24. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Марина Мађаревића,**
- **25. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Јосипа Оструна,**
- **26. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Антуна Лукетића,**

путем видеоконференцијске везе, а

- **29. марта 2010. године одређује се испитивање сведока Зорана Грујичића и Богосава Давидовића.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ови што јуче нисмо могли да их саслушамо због одложеног претреса, ово што смо јуче пропустили, па смо ова два сведока одредили за 29. март у пола три, у судници четири, надам се да ћемо стати у судницу.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА